Sporta PASAULE

Maksā 10 Rpl.

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantoris: Rīgā, Pils ielā № 9, dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10—14 bet sestdienās no plkst. 10—12
Tālr. 32384
Svētdienas vakaros — 28818 un 34998.

Pasta tekošs rēķins 1175.

1. februāri 1943.g. Nr. 68.(919)

Rīgas basketbolistu uzvara Berlīnē

Šodien rīdzinieki Lielvācijas metropolē absolvēs otro spēli

Rīgas basketbola izlases vienības pamatsastāvs viesu spēlēs Berlīnē. No kreisās: Melderis (ASK), Graudiņš (Daugavieši), Vanags (ASK), Zebeliņš (Starts), Krauklis (Starts) un Ārens (ASK).
O. Sprūdes uzņ.

Pagājušās nedēļas piektdienas vakarā ceļā uz Berlīni devās Rīgas izlases basketbolisti. Mūsu sportisti uz Lielvācijas metropoli izbrauca šādā sastāvā: Melderis, Vanags, Ārens (visi ASK), Zebeliņš, Krauklis, Altbergs (Starts), Graudiņš, Berkolds, Jurke, Tilmanis (Daugavieši) un Lerchs (US). Basketbolistus pavadīja sporta vadītājs R. Plūme, sporta padomes pārstāvis L. Rupners, basketbola sekcijas vadītājs E. Andersons un treneris R. Dekšenieks. Pēc tālā ceļa mūsu sportisti bez starpgadījumiem sasniedza Berlīni un jau vakarā uzstājās savā pirmajā viesu spēlē pret Berlīnes policijas sporta klubu vienību. Tā pašreiz izvirzījusies vadošā vietā savā apgabalā meistarības turnīrā. Berliniešu sastāvs bija paplidināts arī ar Vācijas valsts vienības kapteini Kunz'i (Luftwaffe). Berlīnes sporta draugi ar latviešu basketbolistu augsto prasmi iepazinās jau 1938. gadā, kad Lielvācijas galvaspilsētā notika plašs starptautisks turnīrs, kurā mūsu vienība prata izcīnīt uzvaru. Lielisku sadarbību rīdzinieki nodemonstrēja arī šoreiz. Imponēja ātrums, veiksmīgā saspēle un precīzie metieni grozā. Jau pirmais puslaiks beidzās 19:4 Rīgas vienības labā un noteikts viesu pārākums turpinājās arī otrajās 20 minūtēs. Gala iznākumā berlinieši sveica Rīgas basketbolistu pārliecinošu 58:17 uzvaru. Mūsu vienība uzstājās lieprieki paredzētā sastāvā, bet sacensības turpinājumā vairākkārt notika spēlētāju maiņa. Rīdzinieki ar savu darbību atstāja vislabāko iespaidu. Mūsu basketbolisti bija aculiecinieki arī Berlīnes techniskās augstskolas sacensībai ar Spandau piecnieku. Pēc samērā vienlīdzīgas spēles 23—15 (13—6) uzvaru guva Berlīnes techniskās augstskolas studenti, kuri šodien būs pretinieki Rīgas basketbolistu otrajā viesu spēlē Berlīnē. Paredzētā Berlīnes — Rīgas pilsētu sacīkste nenotiks.

Werner's Egerland's — pirmo reizi Vācijas meistars ātrslidošanā

Kas visas pasaules ātrslidošanas sportam ir Davosa, to pašu Vācijas ātrslidotājiem nozīmē Klagenfurte — kūsalu ledus sacensību centrs. Tāpat kā iepriekšējās sezonās, tur arī šogad risinājās Vācijas meistarības izcīņu ātrslidošanā. Īsti sviņīgs, pavēst katra Vācijas dēla dzīļo varoņiba cīņā par savu tautu un Vadoni, izvērtās jau sacīkšu atklāšanas ceremonālais. Sērās nolektām galvām, tomēr ar patīkšu lepnumu sirdīs visi atcerējās mincheneieti Franz'i Bieser'u, kas šeit pat Klagenfurtē pirms gada kļuva Vācijas meistars ātrslidošanā. Tagad viņš jau iegājis to nezināmstāmo varoņu pulkā, kas nolikuši galvas par savu tēvzemi. Sacensību rīndās neredz arī slaveno vinieti Karl'i Wazulek'u. Viņš gan ir klāt šai ievērojamā sarīkojumā, taču «mazā slidas» Wazulek's vairs nedomā ant kājām. Arī šis apbrīnotais ledus celiņa meistars, kas reizi pat nesa Eiropas meistara godu un pirms Bieser'a 3 gadu pēc kārtas bija Vācijas meistara titula īpašnieks, ziedojis visu sevi Betajal taisnības un patiesības cīņai. Kara laukā Wazulek's tik smagi ievainots, ka viņš vairs nekad nevarēs atgriezties aktīvo pulciņā. Wazulek'am it kā par godu pēc vairākiem frontē pavadītiem gadiem atkal Vācijas meistarsacīkstēs startē viņa lielais laika biedrs Visas inženiers Max'is Stiepl's, un visi ar interesi gaida, ko pēc ilgā pārtraukuma saiegs šis bezgala apbrīnotais pasaules ekskrekordists.

•

Atskaņa starta šāvienā, un ceļā dodas pirmais pāris ātrslidotāju sprinta sacensībā 500 m distancē. Tad kārta skriet ir Stiepl'am ar berliniešu Roman'u May'u. Viņi ilgi cīnās plecu pie pleca, un tikai pēdējos metros May's nodrošina nelielu pārākumu. Sasniegtie rezultāti liecina, ka Vācijas ātrslidošanas sportam pašreiz trūkst īsciļu sprinteru, jo May's ar Stiepl'u ierindojušies pirmajās vietās. Stiepl's, kura spēks nekad nav mērīts īsajā 500 m slidojumā, šoreiz ieņem 2. vietu, lielīski uzlabojot savas iepriekšējās gūtās teicamās sekmes kopnovērtējumā. 500 m sacensības iznākumā 1. ir May's 48,0 sek.; 2. Stiepl's 48,3; 3. Egerland's 49,9. Ar to tad arī izbeidzās āžrāko vīru saraksts, kas 500 m skrējuši labāk par 50 sekundēm.

•

Tālāk seko 5000 m slidojums. Šeit vācu ātrslidotāju sasniegums izplaukst jau visā kolīmā. Visi gaida Stiepl'a uzvaru, jo viņam taču kādreiz šai distancē piederēja pasaules rekords. Noskaidrojās tomēr, ka Stiepl's īsajā treniņu laikā nav paguvis pilnīgi atgūt savu nesalīdzināmo dzelzs izturību. Trīsnīdē berliniešu Werner's Egerland's, kas jau pagājušā gadā Vācijas — Norvēģijas valstu sacīkstē 5000 metros pārspēja visus konkurentus, arī holiskos norvēģu krāsas reprezentantus. Šoreiz īsturības pārbaudītais Egerland's distanci absolvē savā personīgā 8:52,3 min. rekord laikā. 2. v. piekrīt Stiepl'am 9:06,3 min.; 3. Jülge'm (Berline) 9:19,3 un 4. May'm 9:28,6. Abi pirmās dienas slidojumi iezīmējuši skaidru ainu, ka galvenais duēlis Vācijas meistara goda dēļ risināsies starp Stiepl'u un Egerland'u. Pirmās dienas kopnovērtējumā Stiepl's savam aspietnajam sāncensoņim atrodas priekšā nepilnu punpunktu.

•

Meistarsacīkšu turpinājumā notiek maza atkāpšanās no parastās programas. Vispirms daliībnieki veic ātrslidotāju «maratonu» 10.000 m distanci, un beigās slido 1500 m. Egerland's kopā ar Stiepl'u skrien grūto 10.000 m garo ceļa gabalu. Šī spraiga sacensība arī pilnīgi izšķir meistara titula ieguvēju. Jau distances vidus posmā Egerland's paspēj no Stiepl'a atrausties. Tādi zīmējot tieši savās iemīļotākās 5000 m un 10.000 m sacensībās, Stiepl'am zūd arī cerības uzvarēt kopnovērtējumā. Šis negaidītais notikums aplecina, ka Vācijai ir izaudzis jaunu daudzapsološu garo distanču speciālists. Viņa vārds — Egerland's. 10.000 metros Egerland's uzvarēja ar 16:46,4 min. rezultātu. Stiepl'u pārspēja arī otra berliniešu Jülg'a, kas 10.000 m absolvēja 19:07,2 min.; 3. Stiepl's 19:14,3 un 4. May's 19:24,2. Pēc 10.000 m kopējā klasifikācija Egerland's bija aizsteidzies priekšā Stiepl'am tirpat par veselu punktu.

•

Beidzamā sacensība — 1500 m slidojums, vairs nesniedza tik interesantas ciņas ainas. To redzami iespaidoja ledus stāvoklis, kas bija pasliktinājies, kā arī daliību nogurums no grūtā 10.000 m skrējiena. Uzvarēja 1500 metru distancē Jülg'e, uzrādot 2:40,3 min. rezultātu. 2. vietu ieņēma Egerland's 2:42,0 min.; 3. May's 2:44,0; 4. Meterc's (Klagenfurte) 2:45,3 un tikai kā 5. sekoja Stiepl's 2:46,2. Kopējo punktu skaitījumu 1500 m sacensība vairs redzamāk noietekmēja. Ar 212,400 punktiem Vācijas meistara titulu pirmo reizi ieņemot ieguva galvas pilsētas Berlīnes reprezentants Egerland's; 2. Stiepl's 215,733 p.; 3. My's 217,437 p. un 4. Jülg'e 218,623 p. Egerland's ir viens no vācu ātrslidotāju salmes jaunākiem pārstāvjiem. Vispirmā kārtā viņā vispārēju ievērību izpelnījies kā teicams riteņbraucējs gan uz treka, gan arī ceļā. Tagad šis uzņēmīgais, ar milzīgu īsturību apbalvotais viņš kļuvis arī Vācijas ātrslidotāju valdnieks. Egerland's no jauna pierādījis ļoti daudzkārt pārbaudīto patiesību, ka teicams riteņbraucējs var būt arī izcils ātrslidotājs. Šai sakarībā jāatcerās zviedru fenomenālais pasaules rekordists Ake Seltkarts un biljušais norvēģu pasaules meistara Berts Evensens, kas «mazā slidas» vasarā ar lielākām sekmēm apmaļojās pret divriteņu. Interesanti par Vācijas meisterības izcīņu ātrslidošanā vēl pastāstīt, ka kopā 1691. gada šoreiz vācu ātrslidotāji meistartitula dēļ cīnījās jau 42. reizi. Egerland's ir 8. berliniešu, kas tiek meistara godā.

•

Vācijas izcilākie ātrslidotāju vidū pašreiz nav atrodami tipiskākie sprinta reprezentanti. Šai ziņā spoža nākotne skatu paver vācu jaunās paaudzes spēkiem, kas tad par Klagenfurtē īsajās 500 m un 1500 m distancēs reālizēja vērtīgākus sasniegumus kā meistarklases daliībnieki. 500 metros ne mazāk kā 6 junioru uzrādīja labāku laiku par 50 sekundēm: 1. Blaas (Klagenfurte) un Löwinger's (Vīne) abi 47,1 sek.; 3. R. Geuer's (Kelne) 46,4; 4. Meisl's (Vīne) 49,7; 5. Fritsch'e 49,8 un 6. Köhler's (abi Berline) 49,9. Teicamās junioru spēļās aplecināja arī 1500 m sacensība, kur āžrāko bija: 1. Köhler's 2:35,1 min.; 2. Blaas un Geuer's 2:38,4; 4. Meisl'a 2:40,1. Jaunās ātrinieku audzes sasniegumi, kā redzams, nodrošina panākumiem bagātas nākotnes dienas, jo ieņ tagad Vācijai ir augstvērtīgi garo distanču speciālisti, kam klāt pievienojas topošo talantu teicamā gatavība sprinta slidojumos. Tie visi taču atrodas savu sporta gaitu sākumā, kādēļ vistuvākā laikā pamatoti var gaidīt ievērojamu viņu sniegumu progresu.

•

Sievieņu sacensībās nestartēja Vācijas pagājušā gada meistare Lucie Mertz-Böcker'e (Minchane). Tāpat kā vīrieņu konkurencē arī šeit meistara titulu no Minchenes aizceļoja uz Berlīni. Gūstot uzvaras abos garākos slidojumos, meistara godā tika jauna berliniete Annelies'e Schorr'e, kuras pārspēka visumā teicās īsti pārliecinoša, jo visās distancēs viņa pārspēja eksmeistari Ruth'u Hiller'i. 500 metros āžrāka bija pagājušā gada junioru meistare Bauer'e (Kelne) 56,4 sekundēs; 2. Schorr'e 56,5; 3. Hiller'e (abas Berline) 57,21. 1000 m sacensībā uzvarēja Schorr'e 1:58,3 min.; 2. Hiller'e 1:59,2; 3. Baumann'e (Altona) 2:02,2; 4. Bauer'e 2:03,1. Schorr'e triumfēja arī 1500 metros, sasniedzot mērķi 3:01,1 min., kamēr 2. vietas ieņēmēja Hiller'e uzrādīja 3:12,0 min. rezultātu. Kopnovērtējumā jaunā Vācijas meistare Annelies'e Schorr'e izpelnījās 178,783 punktus, atstājot 2. vietā Ruth'u Hiller'i, kurai vācu sieviešu ātrslidošanas sporta attīstībā piekrīt pati vissvarīgākā loma, jo viņa bija vieza no pirmajām, kas pierādīja, ka sievietei iespējams teicamas sekmes gūt arī ledus celiņā, kur pirms mazliet vairāk kā 10 gadiem cīnīties varēja sastapt vienīgi «stiprā dzimuma» pārstāvjus.

Reizē ar Vācijas ātrslidotāju meisteribas sacensībām Klagenfurtē notika arī vairāk starptautiski slidojumi. Vācu vieši šeit bij ungāru jaunās paaudzes ātrinieki, kas Klagenfurtē ieradušies, sekojot sava skolotāja Vācijas eksmeistara Wazulek'a aicinājumam Izrādījās, ka ungāriem aug tiešām talantīgi nākotnes spēkī, jo vīsās sacensībās, kur viņi piedalījās, vieši arī uzvarēja. 500 m un 1500 m distancēs ungāru pretinieki bija vienīgi vācu junioru klases daliībnieki. Tādā mazākā nozīme piemīt Ungārijas reprezentantu izcīnītām pirmajām vietām, bet galveno uzslavu pelna viņu reālizētie rezultāti kas ievērojami pārsniedz pat to, ko spēj vācu meistargrupas sacensoņi. 500 metru topošais ungāru sprinta speciālists Janoš Kiliusz veica 46,2 sekundēs. 2. vietu ar vienādu 47,4 sek. laiku dalīja Blaas (Vācija) un ungārs Berekneli; 4. Geuer's (Vācija) 48,2 6. Löwinger's (Vācija) 48,4 un 6. Kiss (Ungārija) 48,5. Pilnīgs viesu triumfs teicās 1500 m slidojumā, kur ungārī ieņēma visas četras pirmās vietas. Atkal uzvarēja Kiliusz 2:34,4 min.; 2. Pajors 2:32,1; 3. Berekneli un Kiss abi 2:36,9. Pašu lielāko ungāru panākumu tomēr kaldināja viņu topošais garo distanču speciālists Cormels Pajors 3000 m distancē. Startēja arī jaunais Vācijas meistars Egerland's, tomēr viņam nācās atzīt talantīgā ungāra pārākumu. 1. vietu Pajors nodrošināja, sasniedzot 5:24,3 min. laika atzīmi. Egerland's 3000 m noslidoja 5:28,1 min., Jülg'e 5:36,2; Geuer's 5:42,1 un ungārs Kiss 5:42,3. Šie sekmīgie Ungārijas ātrslidotāju starti deva skaistu apliecinājumu, ka ledus celiņš nav zaudējis tik populāra un panākumiem bagāta vira kā Vācijas eksmeistara Karl'a Wazulek'a uzticību. Viņš gan vēl vienmēr saijut cīņas pret boļševikiem gūtā smagā ievainojuma sekas un nevar pats būt sacensoņu rindās, taču tā sirds vēl vienmēr pieder gaņajām «mazā slidām». Wazulek's tagad kļuvis par ātrslidošanas treneru. Kā pirmie viņa padomus uzklausījuši ungāru jaunās paaudzes spēkī, kuru sasniegumi tagad runā visskaļrāko valodu par Wazulek'a piedzīvojumu un zināšanu krājumu. Kādreiz bīstamais norvēģu hegemonijas apdraudētājs tādi kļuvis par lielisku ātrslidotāju sagatavotāju, palīdzot īpaši mīļš draugs neaizmirstamajam ledus celiņam.

Z.

W. Egerland's ledus celiņā un uz divriteņa

Brodelis lec ar slēpēm 45,5 m

Vakar un aizvakar Siguldā notika Vidzemes meistarsacīkstes slēpošanā. Sacīkšu pirmajā dienā risinājās 18 km slēpojums. Vidzemes meistara titulu izcīnīja valmierietis Upe, veicot distanci 1 st. 33 min. 59,0 sek. 2. vietā ierindojās Sloks (Siguldas SB) 1:35:42,0 st. un 3. Aliņš (Valmieras SB) 1:35:43,0. Galveenās vazaras kandidāts — izlases Valmieras reprezentants Skrastiņš neizmīļā kārtā cieta sadursmē ar kādu paļāgu un izstājās slēpojumu neboldzis. Vakar meistarsacīkšu turpinājumā 4×10 km stafetē atkal pārākais bija Valmieras SB četrinieks (Leļiņš, Aliņš, Upe, Skrastiņš), kas mērķi sasniedza 3 st. 05 min. 56,0 sek. laikā. 2. vietu ieņēma Cēsu SB 3:06:45,0 min.; 3. Siguldas SB. Trešo uzvaru Valmiera atzīmēja 3 km slēpojumā slevietēm, kur Vidzemes meistares godu ieņēmusi Gerdena (Valmieras SB) 17 min. 21,2 sek.; 2. Kenclina (Siguldas SB) 17:54,3 un 3. pagistamā Valmieras vieglatlēte Viba 18:30,2. Slalomā teicamāko 1:36,6 min. laiku reālizēja Andermanis (Sigmidas SB); 2. Reimanis (Valmieras SB) 1:50,2 min.; 3. Andrejčeņs (Cēsu SB) 2:09,0. Sacīkšu augstvērtīgākie sasniegumi atzīmējās lēkšanā. Atsevišķas klases vīrs šeit bija cēsinieks Brodelis, gūstot kopnovērtējumā 230,8 punktus. Savā labākā lēcienā Brodelis sasniedza 41,5 m tālumu. 2. vietu izcīnīja Bērziņš (Sigulidas SB) 206,8 p. (tālākais lēciens 37,5 m) un 3. Lezgdiņš (Sigulidas SB) 186,6 p. (38 m). Ārpus konkurences Brodelis un Bērziņš uzrādīja ievērojami teicamākus sasniegumus. Brodelis ar slēpēm aizlidinājās 45,5 m un arī Bērziņš sasniedza respektējamu 44,5 m tālumu.

28. FEBRUĀRI — SLĒPOŠANAS SACĪKSTES CĒSIS

Cēsu Sporta Biedrības sarīkojumā 28. februārī Cēsīs notiks plašas slēpošanas sacīkstes, kurās aicināti visu biedrību slēpotāji. Izcīņā balva labākai biedrības vienībai un ari individuālo sacensību uzvarētājiem. Sacīkšu programmā: 5 km, 10 km slēpojumi, lēkšana un slaloms.

Izraudzīti sporta nozaru vadītāji

Latviešu sporta un fiziskās kultūras apvienības priekšsēdeņa Rob. Plūme izraudzījis nozaru — savienību vadītājus un viņu vietniekus 1943. gadam. Savos amatos tikai ar dažiem izņēmumiem apstiprināti visi līdzšinējo nozaru — savienību vadītāji. Pārmaiņas notikušas vienīgi smagatlētikas, basketbola, volejbola, šacha un medību un šaušanas savienībās, kuru līdzšinējos vadītājus turpināt savu darbu aizkavē dažādi blakus apstākļi. Smagatlētikas sportu turpmāk P. Ruiņas vietā vadīs V. Kāde, basketbola vadītāja amatu ieņems E. Andersons (līdzšinējais vadītājs O. Porietis), volejbolu — K. Šleicars (līdzšinējais J. Paļūde), šachu — T. Melngailis (līdzšinējais A. Meinhārdis) un medību un šaušanas nozari — N. Karlsons (līdzšinējais Dr. K. Mālmanis). No medību un šaušanas savienības turpmāk atsevišķi atdalīta būs makšķerēšanas nozare, tāpat no ledus sporta šķirta slēpošana. 1943. gada sporta nozaru savienību vadītāju un viņu vietnieku saraksts ir šāds vingrošanā — vadītājs Ēriks Dagis (vietnieks K. Stauvers); vieglatlētikā — Pēteris Krogis (V. Bāmanis); futbolā — Nikolajs Bergs (N. Kavass); rokas bumbā — Ilmārs Rupners (A. Hermanovskis); basketbolā — Eduards Andersons (V. Baumanis); zēģelēšanā — Kārlis Spāde (Mārtinsons); peldēšanā — Arvids Mauriņš (B. Raiskums); smagatlētikā — Voldemārs Kāde (A. Jūrmalietis); paukošanā — Edgars Mateuss (L. Svikers); tenisā — Ziedonis Landavs (A. Ūdris); galda tenisā — Nikolajs Liberts (D. Štams); airēšanā un kanu sportā — Bertolds Akers (R. Grīnhagens); ledus sportā — Aleksandrs Liepiņš (H. Bērziņš); slēpošanā — Alfrēds Kārkliņš (K. Bukass); motorsportā — Arnolds Kirštelns (J. Liepiņš); riteņbraukšanā — Roberts Ozols (P. Hoss); medību un šaušanas — Nikolajs Karlsons (J. Sarups); volejbolā — Kārlis Šleicars (A. Ristamecs); šachā — Tenis Melngailis (J. Krūzkops); bokšanā — Mārtiņš Kalve (Azilickis) un makšķerēšanā — Eduards Zariņš (Priednieks). Latviešu sporta vadītāji izraudzījīs arī sportistu goda tiesu ar priekšsēdētāju Nik. Borgu un locekļiem Nik. Kavasu un Jāni Dikmani.

Rīgas meistarvienības Daugavieša stafetes vienības dalībnieki: no kreisās R. Lācis, Kvilis, Zvirbulis un A. Lācis. (O. Sprūdes uzn.)

ATKAL TEODORS BLŪMFELDS (US)!

Ziemu par savu īsto ražas laiku skaita ne tikai slēpotāji, ātrslidotāji un ledushokejisti, bet, starp citu, arī paukotāji. Vakar bijām aculiecinieki šīs sezonas dižākajam sarīkojumam — Rīgas meistarsacīkstēm, kuras sākās jau pagājušā nedēļā. Visās grupās izšķirošās sacensības tomēr risinājās vakar, kas paukošanas sporta nelielajam, bet uzticīgajam draugu pulciņam sagādāja vairākas tīkamas cīņas. Paukošanā ar floreti sievietēm uzvarēja Jansone (US), vīriešiem — Kics (Auseklis) un zobenu cīņās — Blūmfelds (US). Visumā dominēja jau gadiem pazīstamās sejas. Jaunie talanti viņu pozīcijas vēl pagaidām nopietnāk apdraudēt nespēj.

Tavu brīnumu: paukošanā ar floreti sievietēm šoreiz startēja no vairāk kā 3 meistarnosaukuma pretendentēm! Pēdējos gados nekad vēl nebija vērots tik maz dalībnieču. Izrādās, ka pārējām 3 paukotājām, kuras arī pieteiktas Rīgas meistarsacīkstēs, gadījušies dažnedažādi sarežģījumi, kāpēc nācies palikt mājās. Galvenās uzvaras kandidātes nepārprotami bija daudzkārtējā mūsu čempione Jansone un pagājušā gada Latvijas meistare Bačanska. Gan abu cieņājamo dāmu starpā risinājās patiesi nopietna spēkošanās, tomēr noteikta 4—1 uzvara tika Jansonei. Bačanska, kas vēl nesen kāda Auseklja sarīkojumā nodemonstrēja respektējamu māku un pārpilnum iepriecināja ar gluži vai zēnam līdzīgām dzīvām kustībām, šoreiz, liekas, nejutās cietkārt krietnajā omā. Jansones apskaužami bagātā rutina līdz ar to viņai deva pilnu uzvaru. Ar 4—1 rezultātu Jansone pievelca arī trešo dalībnieci Dimzu, bet Bačanska pārspēja Dimzu 4—0. Gala iznākums šajā sacensību ciklā tad un bija šāds: Rīgas meistare Vera Jansone (US); 2. Bačanska (Auseklis); 3. Dimza (US).

Pārsteigumiem bagātas izvērtās sacīkstes paukošanā ar floreti vīriešiem. Šeit ieņēma tiešām ievērojamu Auseklja reprezentanta triumfs. Pagalam neveicās pagājušā gada meistaram Kichno — vienīgajam LVB krāsu aizstāvim, kas bija savas biedrības dižena ceriba to sacensogu grupā, kurā leguva tiesības spēkoties finālā. Ar tikami noteiktu darbību imponēja Voldemārs Kics (Auseklis), kurš neļāvās neviena pārējā konkurenta priekšā, bez zaudējumiem tika Rīgas meistara godā. Viņš saviem 5 pretiniekiem kopsumā trāpīja 25 reizes, bet pats saņēma tikai 10 trāpījumus. Arī šajā cīņā Kica bilance izrādījās īstenā spoža. Otro vietu ieguva Nolavs (Auseklis); 3. Kotovs (US); 4. iepriekšējā gada Rīgas meistars Kichno (LVB); 5. Savelijevs (Auseklis); 6. Dīdrichsons (Auseklis). Kichno, Kotovam un Savelijevam katram bija 2 uzvaras. Vietu kārtību noteica labākā attieciba iegūto un zaudēto trāpījumu cīņā. Visas sacensības zaudēja Dīdrichsons, kuram tad arī nācās apmierināties ar pēdējo vietu. Kics pārspēja Nolavu pat 5—0, Kotovu 5—3 un Kichno arī 5—3. Otrās vietas ieguvējs Nolavs pievelca Kotovu 5—4 un Kichno 5—3.

Kā parasts, arī šoreiz spraigākās sacensības risinājās zobenu cīņās — šajā ciekšīgākajā paukošanas veidā. Interesi par sacīkstēm nemazināja arī tas apstāklis, ka noredzējām telcemos Daugavieša paukotājus Sviberi un Pavlovu. Pierādījums, ka Daugavieša sportisti Rīgas meistarībai šoreiz vispār nestartēja. Galvenā cīņa notika starp US un Auseklja pārstāvjiem. Ja sacensības ar floreti pilnīgi risinājās zem Auseklja panākuma zīmes, tad zobenu cīņās tikpat lieliskus sekmes guva studenti, kas reprezentē US krāsas. Rīgas meistarnosaukumu ieguva Teodors Blūmfelds (US) ar 4 uzvarām; 2. bija Freijvalds (Auseklis); 3. Grīezītis (US); 4. Vēmanis (US); 5. Vēveris (US); 6. Sukurs (US). Stāvoklis izvoidejās tāds, ka Freijvaldam, Grīezītim un Vēmanim katram tika pa 3 uzvarām. Freijvaldam 2. vietu deva mazākais saņemto trāpījumu skaits. Blūmfelds ir viens no mūsu visu laiku labākajiem zobenu cīņas speciālistiem. Viņš Rīgas meistarnosaukumu šoreiz ieguva jau piekto reizi. Ne tik labi Blūmfeldam līdz šim veicies Latvijas meistarsacīkstēs, kur tas meistars bija tikai 1939. gadā. Kā parasts, arī šoreiz Blūmfelds iepriecināja skatītājus ar spraigo temperamentu, kā arī lielo gribēšanu un dūrienu dažādību, ar kādu viņš pārsteidza savus pretiniekus. Vecais un atkal arī jaunais meistars tomēr neizturēja bez zaudējumiem: piekāpās vietas ieguvējs Vēvers pārspēja Blūmfeldu 5—3. Liela loma sacensību norisē piekrita mūsu vecmeistaram Grīezītim, kurš iepriekšējā laikā bija ļoti čakls līdzdalībnieks kvienā paukošanas sarīkojumā. Priekšpēdējā cīņa bija Grīezīša saistošanās ar Blūmfeldu. Tai izrādījās sevišķi svariga nozīme: dalībniekam, kas šajā duelī uzvarēja, piekrita Rīgas meistara nosaukums. Kā abi protālieki, tā arī skatītāji sacensībai sekoja ar kāpināta interesi. Sākumā 1—0 pārākumu panāca Blūmfelds un neilgi vēlāk jau veda 2—0. Tālākais trāpījumu skaits auga šādi: 2—1, 3—1, 4—1, 4—2, 4—3, un beidzot Blūmfeldam tika 5—3 uzvara, kas arī pilnīgi noskaidroja jauno Rīgas meistaru. Svarīgā cīņa ilga 12 minūtes un bija viena no skaistākām, saistošākām un arī kvalitātīvi vērtīgākām sacensībām visā sarīkojumā. Grīezītis pamēģinājumus mēģināja gūt ar savu specifiskuti — dūrienīem, kamēr Blūmfelds vairāk nodemonstrēja cirtienus, kas zobenu cīņā tomēr ir un paliek efektīgākais trāpījumu veids. Daudz notēvēka, ka Freijvalds, kurš starp 6 finālistiem bija vienīgais Auseklja reprezentants, tiktu Blūmfelda līmenī un ieguātu meistarnosaukumu. Atkal tas bija Grīezītis, kuram piekrita sevišķi svarīgs vārds — viņš ņēma Freijvaldu uzvarēt. Tā kā arī Blūmfelds pievelca Freijvaldu 5—3, tad meistargods tomēr tika US krāsām. Cik tiešām ļoti nopietnas un vienādzīgas bija sacensības zobenu cīņās, liecina tas, ka uzvarētāja Blūmfelda iegūto un zaudēto trāpījumu skaits ir +23 un —18. Tā tad pozitīvā kontā palīdz tikai cipars 5. Ārpus konkurences startēja arī vācu karavīrs Merker's (DSG), sastot it labus panākumus. Vispārēja kārtībā viņam tika 5. vieta.

Teodors Blūmfelds jau otro gadu pēc kārtas iniciēja skaistu ceļojošu balvu, kuru savā brāļa piemiņai dāvājusi Priedulēka jaunkundze — hokejistu noslepkavotā mūsu izcilā paukotāja Dzintara Priedulēka māsa. Iemīļotā paukotāja trenera Vasilija Jankovska balva par labāko gtīlu zobenu cīņās piekrita Vēmanim (US) ar 72,3 no iespējamiem 90 punktiem. Kā otro labāko šajā ziņā tiesneši novērtēja Rīgas meistaru Blūmfeldu. Nākošais ievērojamākais sarīkojums, kas pie starta atkal pulcēs visus mūsu labākos paukotājus, būs Latvijas meistarības izcīņa.

Šm.

Jānis Zvirbulis un Rūdolfs Lācis — teicamākie Rīgas slēpotāji

Mūsu slēpotāju lemiņotajā treniņu vietā Smerļa apkārtnē vakar un aizvakar risinājās Rīgas meistarsacīkstes slēpošanā. Pie starta bija visi izcilākie ridzinieku «slēpju meistari», absolvējot reti interesantas un sīvas sacensības. Spožu triumfu šoreiz svinēja Daugavieša krāsu pārstāvji. Daugavieša labākie viri ieguva ne tikai pirmās vietas 18 km slēpojumā, bet Daugavieša četrinieks pēc intrigējoša duēļa ar ASK izlasi kļuva Rīgas meistara titula īpašnieks arī 4×10 km stafetē. 18 km distancē pirmo reizi Rīgas meistara godu ieņēmušo vienu no enerģiskākiem mūsu slēpotāju safmes dalībniekiem Jānis Zvirbulis (Daugavieši), atstājot 2. vietā savu kluba biedri Rūdolfu Lāci. Viņiem abiem vakar piekrita galvenie nopelni arī pie otra Daugavieša lielā panākuma — uzvaras 4×10 km stafetes sacensībā. Tādi dibināti tagad J. Zvirbulis un R. Lācis uzskatāmi par Rīgas teicamākiem slēpotājiem. Daugavieša skaistās uzvaras vēl lielāku vērtību ieņēmušo tādēļ, ka konkurence bija tiešām spēcīga, un viņu pārspētes palika arī Latvijas pagājušā gada meistari (18 km — Pechako un 4×10 km — ASK vienība). Savu meistara titulu sekmīgi aizstāvēja vienīgi Ilga Kārkliņa (ASK) 5 km sacensībā sievietēm.

VISA VĒRIBA PECHAKO — SILA DUĒLIM, BET TRIUMFĒ ZVIRBULIS UN R. LĀCIS

Individuālā sacensībā 18 km distancē aizvakar startēja 14 dalībnieki, kuru vidū šogad pirmo reizi bija arī ļoti nepārspētais Latvijas meistars Arvids Pechako. Kā parasti, sacensogi startu atstāja pa vienam ar 1 minūtes starpību. Pechako celā devās kā priekšpēdējais — 13. pēc kārtas. Aiz viņa sekoja mūsu izcilais kombinētās sacensības meistars Viktors Sils, kas jau sākumā atīstīja ļoti ātru tempu. 16 km slēpojums risinājās 6 km garā riņķī, kuru sacensogiem vajadzēja veikt 3 reizes. Beidzot pirmo riņķi Sils jau bija iedzinis Pechako un slēpoja viņam cieši aizmugurē. Izrādījās, ka Sils pirmajos 6 km sasniedzis vislabāko starplaiku (27:20,0 min). Viņu gan ļoti nopietni apdraudēja Zvirbulis, kas aiz Sila atradās tikai 10 sekundes, un P. Briedis, kuru savukārt no Zvirbuļa šķīra no vairāk kā 13 sekundēm. Vienādu 28:17,0 min. laiku piemērā trešdaļā uzrādīja Pechako un R. Lācis. Galvenā vēriba pievērsās sīvajam Sila un Pechako duēļam, kas visu laiku slēpoja cieši vienkopus. Sila izcīnītais 1 minūtes pārākums ieciešāja, ka mūsu līgzdējā meistara uzvara ļoti nopietni apdraudēta. Kad gan konkurentu virkne pēc veiktajiem 12 km otro reizi atgriezās starta vietā Sila un Pechako divcīņa gan vēl vienmēr turpinājās, taču galvenās uzmanības centrā jau bija izvirzījies neatlaidīgais Daugavieša slēpotājs Zvirbulis, kas ejot samērā vienmērīgu gaitu Sila starpplaiku pārspēja par veselu minūti, tādi nodrošinot sev vadošo vietu. Kopā ar Silu nopietnu 2. vietas kandidāts bija P. Briedis, kuru aizvien vairāk apdraudēja R. Lācis, kas otros 6 km veica visteicamākā 28:33,0 min. laikā. Distances pēdējo posmu Zvirbulis slēpoja jau kā noteiktās uzvarētājs. Pateicoties lielskai izturībai, 2. v. beidzamos kilometros paguva nodrošināt R. Lācis, aizsteidzoties priekšā Silam, kuru piemeklēja negaidīta neizdošanās. Viņš salauza spieķi. Trešajā riņķī jauki savu stāvokli uzlaboja Veiss — mūsu izcilais vieglatlēts, 400 m speciālists. Pēdējos 6 km viņš absolvēja visteicamākā 29:25,0 min. laikā, pārspējot arī ilggadīgo Latvijas meistaru Pechako, kas ieņēma 6. vietu. Rīgas meistara titula izcīnīja Jānis Zvirbulis (Daugavieši) ar 1 st. 25 min. 59,0 sek. rezultātu; 2. R. Lācis (Daugavieši) 1:27:18,0 st.; 3. Sils (US) 1:27:36,0; 4. P. Briedis (ASK) 1:27:50,0; 5. Veiss (US) 1:27:58,0; 6. Pechako (ASK) 1:28:11,0; 7. Kurpnieks (ASK 1:28:59,0; 8. Dumpis (US) 1:29:12,0; 9. Žalubovskis (ASK) 1:24:34,0; 10. Teteris (US) 1:35:30,0; 11. Bumbiers (Daugavieši) 1:57:20,0. No 14 dalībniekiem distanci nebeiguši izstājās 3 sacensoņi.

TIKAI PĒDĒJĀ MAIŅĀ IZŠĶIRAS UZVARĒTĀJS

Vakar līdz pat pēdējiem kilometriem ļoti spraigi risinājās 4×10 km stafetes slēpojums, kur spējās ļoti līdzvērtīgi izrādījās Daugavieša un ASK četrinieki. Rīgas meistara goda dēļ viņi absolvēja īsti sīvu un neatlaidīgu cīņu. 4×10 km sacensībā startēja 5 vienības, no kurām Auseklja izlase izstājās jau distances sākumā, kad viņu dalībnieks lauza slēpi. Pēc 30 km ceļa noturpinājās arī US 2. sastāvs, kas bija paliecis tālu iepakaļ aiz spēcīgajiem ASK, Daugavieša un US 1. virknējumiem. Pirmajā maiņā negaidīta pārsteigumu kaldināja jaunais Daugavieša slēpotājs Kvilis, kas pēc pirmajiem 5 km atradās priekšā pat mūsu eksmeistaram Voldemāram Vitolam. Pēdējais atkal pārnācis dzīvot Rīgā un aizstāv savas agrākās biedrības ASK krāsas. Distances otrajā posmā Kvilis vairs vadošo vietu nespēja paturēt. Viņa priekšgalā nostājās V. Vitols, aizvien vairāk palielinot atstatumu. Vērtīgas vairākas 10 sekundes gan V. Vitols zaudēja neizlēmīgi krītot, taču maiņas zīmi mūsu popularais vieglatlētikas un slēpošanas reprezentants ASK otrās maiņas dalībniekam Voldemāram Briedim nodeva 30 sekundes ātrāk par Kvili, aiz kā gandrīz mīnūti vēlāk soļoja US 1. vienības sākuma vīrs Dumpis. Tikai vēlāk noskaidrolās cik teicami savus 10 m veikuši V. Vitols ar Kvili, jo viņu uzrādītās rezultātus pārspēt pa spēkam nebija nevienam no sākošo maiņu slēpotājiem, ari jaunajam Rīgas meistaram Zvirbulim un Latvijas meistaram Pechako sk. Otrajos 10 km galdīja, ka savu stāvokli ievērojami uzlabos US četrinieks, kas cīņā raidīja teicamā formā esošo Veisu. Izrādījās tomēr, ka dienu iepriekš absolvētie 18 km rezultāti iespaidojuši Veisa gaitu. Viņš ne tikai nespēja tuvoties ablam vadošiem vīriem V. Briedim (ASK) un Aleksandram Lācim (Daugavieši), bet vēl ievērojami zaudēja. No otrās maiņas sacensogiem visplašākajā savu ondevumu izpildīja ASK reprezentants V. Briedis. Kad no viņa steiti saņēma Pechako, ASK vienību no Daugaviešiem šķīra jau vairāk kā minūte. Kā trešie pēc kārtas līdz ar Pechako sacensību turpināja R. Lācis (Daugavieši) un Sils (US). Jau pirmajos kilometros straujo tempu atīstīja R. Lācis un Sils, sākot tuvoties Pechako. Mūsu beidzamos gados neuzvarētais meistars pašreiz nav vēl sasniedzis augstvērtīgo iepriekšējo sezonu gatavību, pie kam Pechako piemeklēja arī īāda neveiksme, ka viņš sabojāja slēpi. R. Lācis ar Silu pret Pechako atguva veselu minūti. Pie pēdējās maiņas Pechako no R. Lāča šķīra tikai nieciga apmēram 15 metru starpība. Uzvarētāju vjadzeja noskaidrot ASK un Daugavieša beigu vīriem. Tie bija senie konkurenti Paulis Briedis (ASK) un Zvirbulis (Daugavieši), kas kādreiz kopīgi sākuši savas sporta gaitas kā LSB vieglatlētēi. Sākot beidzamos 10 km, cerības uzvarēt jau šķita zudušas US izlasei, kā sastāvā gan slēpoja svaigs spēks R. Auškāps, kas, taupoties stafetei, nebija startējis 18 km sacensībā. Tomēr atsāt pret tādēļ vīriem kā Zvirbuli un P. Briedi vairāk kā 2 minūtes ir ļoti grūts pieņēmums. To tieciešā jau pirmo 8 km starplaiki, un tā sīvo duēļi turpināja Zvirbulis un P. Briedis. Jaunais risināteļu meistars Zvirbulis ari šoreiz brīnišķīgi spēlēdamies savu lielisko sulegonu. Viņš it drīzi panāca P. Briedi un tad pamazām sāka attālināties. ASK finiša slēpotājs gan ilgi sekoja Zvirbuļa pēdās, taču beigās jau aizvien vairāk apsīka P. Brieža izturības krājums. Zvirbulis izvērtās par Rīgas meistarsacīkšu panākumiem bagātāko sacensoņi, jo viņš bez uzvaras 18 km individuālā sacensībā izcīnīja vakar Daugaviešiem meistara titulu ari 4×10 km stafetē. Daugaviešu četrinieks (Kvilis, Aloks, Lācis, Rūd. Lācis un Zvirbulis) 1. vietu ieņemotajā, veicot 4×10 km garo ceļa gabalu 2 st. 38 min. 41,0 sek. laikā. 2. vietu ieņēma pagājušā gada Latvijas meistarvienība ASK (V. Vitols, V. Briedis, Pechako, P. Briedis) 2:59:12,0 st. un 3. US (Dumpis, Veiss, Sils, R. Auškāps) 3:01:24,0 st. No atsevišķiem stafetes dalībniekiem labāko laiku sasniedza V. Vitols (ASK) 43:35,0 minūtes, tad Kvilis (Daugavieši) 43:52,0 min., Zvirbulis (Daugavieši) 44:21,0 min., V. Briedis (ASK) 44:32,0 min., R. Auškāps (US) 44:36,0 min., Dumpis (US) 44:44,0 min., P. Briedis (ASK) 44:56,0 min., A. Lācis (Daugavieši) 46:10,0 min., R. Lācis (Daugavieši) 45:18,0 min., Sils (US) 45:30,0 min., Pechako (ASK) 46:19,0 min. un Veiss (US) 46:45,0 min. Kā redzams, tad vieglākā savu 10 km veikuši stafetes sākuma vīri, bet vislīgāko laiku ceļā visumā pavadījuši trošās maiņas dalībnieki.

NEATLAIDĪBAS UN CITĪBAS PANĀKUMS

Daugavieša slēpotājs Jānis Zvirbulis, kas aizvakar spēcīgajā konkurencē pirmo reizi kļuva Rīgas meistara titula īpašnieks 18 km distancē un vakar nodrošināja savas biedrības izlasei uzvaru ari 4×10 m stafetē, mūsu sporta laikrakstos nav nekāda jauna sela. Viņa sporta gaitu sākums meklējams pirms vairāk kā 10 gadiem LSB vieglatlētu salmos vidū. Galveno vēribu Zvirbulis velta vidējām distancēm un 110 m barjērskrēšanam. Ziemā viņš pievērsās slēpošanai, kas ari kļūst par Zvirbuļa galveno mīlestību. Sākumā gan viņš max laika var veltīt treniņiem, jo dienā aizņemis darbā un vakaros apmeklē vidusskolu. Protams, pie tādiem apstākļiem neizdodas gūt izcilākus panākumus. Tikai 1936. gadā Zvirbulim iespējams nopietnāk sākt treniņus. Ar neatlaidīgu un citīgu sagatavošanās darbu tad arī Zvirbulis panāk, ka katru sezonu viņa sasniegumi uzlabojas. Šogad treniņu sāk pēc sīki pārdomāta sistēmātiska plāna, un jau pirmajos startos izvirzās mūsu izcilākie slēpotāju galvgala grupā. Tagad ar saviem lielākajiem panākumiem Rīgas meistarsacīkstēs Zvirbulis skaisti pierādījis, ko iespējams sasniegt ar dzelžainu neatlaidību un citību apvienotu viru, kuru sākumā kavē nepārvaramas grūtības. Šai ziņā nopietnais Rīgas meistara var būt vislabākā priekšzīme mūsu slēpotāju un ari visu pārējo sporta veidu jaunajai paaudzei.

NOTEIKTS MEISTARES PĀRĀKUMS

Sievietes meistara titulu izcīnīja 5 km distancē. Šeit ļoti noteikts teicās mūsu pašreiz labākās slēpotājas Ilgas Kārkliņas (ASK) pārākums. Viņa vienīgā no Latvijas pagājušā gada uzvarētājiem sekmīgi aizstāvēja savu meistares godu. Rīgas meistara titula īpašniece Kārkliņa vakar kļuva veicot 5 km 26:46,0 min laikā. 2. vietā ierindojās Niedra (ASK) 27:17,0 min.; 3. M. Rucīna 28:06,0 min. un 4. K. Galle (abas Daugavieši) 28:44,0 min. Rīgas meistarības izcīņa mūsu slēpošanas sporta vadītāja Alfr. Kārkliņa pārraudzībā risinājās teicamā kārtībā. Čakli palīgi viņam bija vecmeistars Alb. Riekstiņš, mūsu izcilais ritepbraucējs Arv. Immermanis un V. Bērzanis. Sacensības Smerļi noraudzījās pakuļu pulciņš skaļtā slēpošanas sporta draugu.

J. Z.

JAUNI IZLASES SPORTISTU TRENERI

Mūsu sporta vadība salstīšusi jaunus izlases kandidātu trenerus slēpošanā un paukošanā. Izlases slēpotājus turpmāk sagatavos Vilhelms Lagzdiņš, bet latviešu izcilākie paukotāji trenēsies mūsu ieņemītā paukošanas skolotāja Vasilija Jankovska vadībā.

LATVIJAS MEISTARĪBAS SPĒLES LEDUSHOKEJĀ

kas bija paredzētas vakar un aizvakar ASK slidotavā, nelabvēlīgu ledusapstākļu dēļ nenotika.

Pēc 8 gadiem atkal boksa sporta darbā

1. RAK sportistu saimes sirds pieder svaru cēlāmai. Tagad tomēr nodibināta arī boksa sekcija un vakar 1. RAK bokseri jau sacentās interneās meistarsacīkstēs. Šāhot sarīkojuma atklāšanas vārdus, 1.RAK priekšnieks A. Jērmalietis atzīmēja, ka kluba boksa nodarbības pārtrauktas pirms 8 gadiem, bet atjaunotas tikai šajā sezonā. Jaunie sportisti boksa mākslā gatavojušies ne vairāk kā 4 mēnešus, kāpēc viņu panākumi vērtējami ar attiecīgu mērauklu. Sacīkšu dalībnieku sveica mūsu «augstākās» sporta vadītājs Ruiga un klāt bija ari viņa nākošais stvietotājs Kūde. Mūsu svarā 1.RAK meistarnosaukumu ieguva Normunds, ar punktu pārākumu, kaut ari pavisam nespārliecinošu, uzvarot savu augumā lielāko pretinieku Šmitu. Abiem jaunajiem bokseriem var pārmest pārāk smago sitienu pielietošanu, kas pavisam neatgādināja mušavaru cīņu. Iepriecināja gan Normunda reizu reizēm parādītā atjautība — pirmā bija viņa talantam. Spēlvas svarā tikās jau rūdīti un pazīstami spēķi: Trēgers sacentās ar Sipolu. Vēl ļoti labi atceramies, ka Trēgers kādreiz bija viens no mūsu vīstoicamākajiem dūru cīņas gājējiem, kas 1930. gadā aizstāvēja Latvijas krāsas pat Eiropas meistarsacīkstēs Dublinā. Arī Sipolam aiz muguras jau zināma prakse. Kāpjot ringā pēc ilgāka starplaika, Trēgers uzvarēja Sipolu ar punktu pārsvaru un guva savu kluba meistarnosaukumu. Sipols viņam izrādīja respektējamu pretinieku. Beigās gan abu sacensogu izturības krājumi bija gauži, gauži izsīkuši. Trēgera — Sipola satikšanās izvērtās par sarīkojuma sīvāko cīņu. Vieglā svarā Fomins paņēma punktu uzvarētāju pret Baiti. Abi viri šķieda savus spēkus bez apdomas. Nudzēja ari daudz nepareiza sitiena. Tas tomēr nenozīmē, ka no šiem puišiem nevar izveidot krietnus vīrus. Vidējā svarā tāds piedzīvojis spēks kā Kielstbergs pamatīgiem sitieniem apveltīja negaidā etāti nosaukto Ieskēju Domkrovski. 2. roundā pēdējam savenoja uzaci un cīņa ar Kielstberga uzvaru beidzās priekšlaicīgi ātri. Ari bez savainojuma cīts rezultāts nebija gaidāms. Pusmagā svarā meistaru jau pāris minūtes kļuva Ābols. Uzbrūket savam svarā krietni spēcīgākajam pretiniekam Grīnvaldam atjautā un neatjautā veidā, Ābols to aizraidīja knock-outā 1. roundā. Tāda nu bija 1.RAK meistarsacīkšu bilance. Treners E. Andersons darīs pareizi, ja visus panākumus turpmāk balstīs tikai uz jaunās paaudzes spēkiem, kuriem mūsu boksa sportā jādod istais un noteicošais sākotnes vārds.

ŠTEKELIS — TEICAMĀKAIS JELGAVAS ĀTRSLIDOTĀJS

Vakar pirmās šīs sezonas sacensības absolvēja Jelgavas ātrslidotāji, kuras risinājās 220 m garā skrejceļā. Labākās sekmes atkal guva Štekelis, kas aizvien noteiktāk izvirzās par jelgavnieku teicamāko ātrslidotāju. 500 m distancē gan uzvarēja zemgalietis izcilais sprinta speciālists Roberts Sīļķi, sasniedzot 54,7 sek. rezultātu. 2. bija Štekelis 56,1 sek. un 3. Vold. Sīlīte 57,0. Pārliecinoši savu pārākumu Štekelis pierādīja 3000 m slēdojumā, kas nodrošināja viņam uzvaru kopvērtējumā. 3000 metrus Štekelis veica 6:26,8 minūtēs, atstājot 2. vietā Kuniku 6:44,8 min. un 3. Bendrupu 6:53,0. Abu distanču kopvērtējumā 1. vietu ieņēma Štekelis ar 120,767 punktiem; 2. R. Sīlīte 125,000 p. un 3. Kuniks 128,467 punktiem.

Hipodromā
rīkošanas sacensības
7. febr. 1943. plkst. 10.00
Nāk. sacensības: 14. un 21. febr.

Būvuzņēmums
„Jānis Sīlis"
Rīgā
Kantoris: Artilerijas ielā 17—15. Tālr. 95346
Būvlaukums un darbnīca: 2. Ganību dambī 25
Tālrunis 54268
Augstbūves — Barakas — Koka konstrukcijas

Zelta un sudraba lietu fabrika
R. Pone
Rīgā, Gleznotāju ielā Nr. 12
Tālrunis 22304

VIDĒJO VINNESTU
par 50% vairāk!

Tautas Palīdzības 2. naudas loterijā 2 galvenie vinnesti būs pa 25.000 RM katrs, bet 2 galvenās prēmijas — pa 10.000 RM katra. Līdz ar to lielākais iespējamais vinnests vienkāršai lozei būs 35.000 RM, bet dubultlozei — 70.000 RM.

Bez tam būs 14 vinnesti pa 6000, 5000 vai 4000 RM. Bet sevišķi pieaugušas izredzes uz vidēja lieluma vinnestiem no 3000 RM līdz RM 100,—. Šādu vidējo vinnestu būs 1200, tas ir, par 50% vairāk, kā iepriekšējā loterijā.

Katra trešā loze atkal vinnēs, tāpat kā līdz šim. Ložu cenas — līdzšinējās.

Loterijas atlikumu izlietos palīdzības darbam, tādēļ ikviens, kurš loterijā piedalās, atbalsta arī Tautas Palīdzības darbu.

NENOKAVĒJIET!

VIŅA CEĻŠ NEBIJA VIEGLS...

Kādreizējais «Lübecker Generalanzeiger» redaktors Dr. Hans's Steen's, kas patlaban uzturas Francijas metropolē un strādā «Pariser Zeitung» redakcijā, šī laikraksta slejās sniedz savu sarunu ar kādreiz apbrīnoto franču sportista Žila Ladumega — lielāko pasaules skrējēju 1000—2000 m distancēs pirms apm. 10 gadiem. Saruna notikusi Parīzes mūzikas hallē ABC, kur Ladumegs uzstājas kā dziedātājs. Daži lasītāji, varbūt, atcerēsies, ka šis lielais franču skrējējs, tikko tas bija izsludināts par profesionālu, iedrošinājās kāpt uz skatuves. Kā viņam klājās, to pauž šī intervija, kur Žils Ladumegs pilnīgi atklāj savu sirdi. No īsā stāsta, kurā tik spilgti redzama rūgtā dzīves īsteniba, redzams, ka lielā sportista dzīves ceļš bijis ērkšķiem vairāk klāts kā rozēm. Un nu lai runā Žils Ladumegs.

Rīgas meistares 5 km slēpojumā sievietēm: no kreisās Ruciņa (Daugavieši) 3. vietā, Iliga Kārkliņa (ASK) 1. vietā un Niedre (ASK) 2. vietā. (O. Sprūdes uzn.)

Kādēļ es šodien dziedu? Man jāatgriežas tālu pagātnē, lai to varētu saprast. Kad biju 18 mēnešus vecs, es zaudēju savus vecākus. Abus neilamus gadījumos. Tēvs strādāja kokrūpniecībā. Mēģinot glābt vecu un grūtdzirdīgu strādnieku, kuru kāda dēļa kaudze draudēja aprakt, viņš strada dēļ. Tas notika trešdienā pēkšņi, četros. Četras nedēļas vēlāk, atkal trešdienā pēkšņi, četros, kāda liesma no kamina ielēca manas mātes drānās. Viņa aizmeta man prom, mēģinādama apdzēst liesmas, bet veltīgi. Kad atsteidzās kaimiņi ar ūdens spaiņiem, māte bija jau sadegusi. Tā es kļuvu bērnais. Nekad neesmu pazinis ģimenes šauro loģiju, bet uzaugu kopā ar daudziem citiem zēniem. Man vajadzēja kāpt dārzeņkam. Brīvajā laikā mani saņēma mīlestība pret sportu. Es braucu ar divriteni. Pieņēmu pie mērķa kā pēdējais. Es bokseļos, bet tas man bija par sāpīgu. Biju vāls, kaulēts un gandrīz rachitisks. Mani neviens nerādzēja. Bet visi aizsargāja un mīlēja. Kādu dienu mēs sarīkojām skrējienu ap savu ciemu. Neviens nebija ar mani rēķinājies, bet es sasniedzu mērķi pirmais. Tā kļuvu par skrējēju.

Skaistākās dzīves stundas man sagādājis sports. Sevišķi torsi, kad tronēšos kopā ar Nurmi, kas allaž bijis mana priekšzīme. Nerunāju neviena vārda somiski, viņš neviena vārda franciski. Mēs tāpēc lamājāmies tikai dažus teikumus. Bet tomēr saprātāmies. Es to jutu. Nekad es neesmu skrējis pret Nurmi, man viņš stāvēja pārāk augstu. Viņš bija mans draugs, manam pretiniekam tam nevajadzēja kļūt. Bet, tad nāca dzīves rūgtākā stunda. Arī tā bija sportā. Pirms olimpiskajām spēlēm Losandželosā mani diskvalificēja. Kāds laikraksts mani tomēr akceptēja uz Kelīfornīju. Tas gribēja sagādāt patīkamu, bet pasaulē tomēr dzīves rūgtākās stundas. Man vajadzēja noskatīties, kā citi ieņem olimpiskos laurus. Katru dienu es uz Franciju telegrafēju īsināmos nākamās dienas uzvarētājus. Visus tos noteicu pareizi. Es taču viņus pazīnu. Un tomēr nospēju kļūt sporta žurnālists. Jūs to, varbūt, nesapratīsiet. Redziet, es ložeros starp pūli. Es nevaru tam atrauties. Zinu, ka man' arī šodien vēl mīl. Es vēlētu neesmu viņš Žils Ladumega čūgs, bet gan tikai Žils. Kad kādreiz demonstrējuma dēļ skrēju no Maijō vārtiem līdz Konkordijas laukumam, tie visi stāvēja ceļa malā un uzgavilēja man. Arī šodien es piederu pie tiem. Es nevaru noslēgties.

Jā, man jāiepiju, ka aizejot vienu. Vienu vienīgu reizi savā dzīvē es spēlēju tenisu, un proti, pret Ziemeļfrancijas meistari Dēvakri. Es zaudēju divcīņās veldos. Kad mačs bija beidzies, biju sasists un lemilēies. Šo jauno sievieti es tovaiz apreču, un kas ir tas skaistākais: man ir vienpadsmitgadīgs zēns. Viņš mani arī sauc vienīgi par Žilu un grib kļūt līdzīgs. Kad es skrienu, viņš bieži noskaitās un neskopojas ar savu četrpatīgo spriedumu. Arī viņš reiz kļūs labs skrējējs.

Man galvenais tomēr ir nopelnīt naudu. Sekojot Morisa Ševalē ieteikumam, es aizgāju uz varietē. Pirmo reizi uz skatuves stāvēju Casino de Paris, rādīju savas treniņu metodes un skrēju uz sliedēšas metalla lentas pret pulksteni. Tad mani saistīja Berlines «Scala» un es uzstājos rēvijā «Pasaules parāde». Rēvijas sākumā es dažus vārdus pateicu vācu valodā. Neviens tos nesaprata. Tā direktors Dulsberg's man teica, lai es labāk runājot atkal franciski, tad mazākais daži cilvēki kaut ko saprātīsot.

Kad atgriezos Parīzē, reiz radiolonā runāju par sporta lietām. Kāds vīrs domāja, ka man taču vajadzētu arī labi dziedāt. Atbildēju, ka protu tikai vienu vienīgu dziesmu. Labi, lai tad es nodziedot. Dziju to neticami kautrīgi, bet tas tomēr, laikam, patika, jo man teiceu izglītoties tālāk. Tā es iesāku studēt. Bet, 1939. gadā visam pienāca beigas. Devos uz fronti. Biju lauksētētājs sorkants, un drūmatskaņās maija dienās 1940. gadā braucu ar motociklu kā zigotājs uz pirmajām līnijām. Kas tad notika, to es nezinu. Iela atradās artilērijas apšaudē. Tuvu pie manis bija pilsētai kāda granāta. Es atgurvos atkal lazaretē. Šķembas galvā, piecas saplosītas! Brancēna beigas es piedzīvoju lazaretē. Redziet, šo uzpūsmumu man biedri vēlāk atsūtīja! (Uzpūsmums rāda Ladumegu uz nestuvēm drīz pēc lavalnošanas). Pēc pamiera noslēgšanas es bertiski stāvēju Nokā priekšā. Domāju par daudziem sportistiem, kas ar mākslu nopelnījuši sev maizi. Atcerējos Ermilio Spallu, kas dzied Milānas Scalā un tomēr bija pirms tam bokseris. Domāju par Dēū, par Rēnālē, par Marselu Tilu, Sakodu zobus. Man dzīvē jau nekad nav bijis viegli. Es mācējos uz mācījos. Bija skaidrs — ar sportistiem priekšnesumiem vien lieta negāja. Atcerējos radioiena un kļuvu dziedātājs. Vispirms operetē «Zvaigznes un meistars». Zemmēu Rāū bija mana partnere. Mēs ceļojām caur Dienvidfranciju un guvām panākumus.

Es pēkšņi manīju, ka pasaule vēl nav mani aizmirsusi. Protams, ne viņi gribēja redzēt un dzirdēt dziedoni Žilu Ladumegu. Viņi domāja tikai par sportisti Žilu, kas tagad dziedāja. Tā es palīku pie vieglās mūzas. Es negribu neko grūtu dziedāt. Arī mīļas dziesmas nē. To es varu darīt radiolonā, tur jaudis mani neredz. Bet, ja viņi mani redz, tad tie grib no manis dzirdēt dziesmas par cīgānu, par sportu, par dabu. Isi sakot, es varu dziedāt vienīgi vīriešīgas dziesmas. Tas, varbūt, nav nemaz tik svarīgi, lai es kļūtu liels mākslinieks. Ar savu uzstāšanos, saskaņā ar dažām sportiskām sīnām, gribu pakalpot visumīlākajam, kas man jebkad bijis — sportam. Es vienmēr palīdzu dziedošais skrējēja, bet nekad skrejošais dziedonis!

No «Fussball-Woche» tulk. A. V.

Amatiers sagādā pirmo zaudējumu Vairoga vienībai

Lielu maču Rīgas tuvumā nav, tādēļ, lūkas, visi tie zīdīnieki, kas grib izkliegties un izsvilpties svētdienās pulčijas Ērgļu lelas vingrotavā. Arī vakar zemāko līgu meistarības laikā nācās dzirdēt dažnedažādas skaņas un toņus, kas mūsu sporta jaunatnei godu nedara. Un tā tas ir katru meistarības dienu, kad spēles tuvojas noslēgumam. Biedrību vadītāji un pārstāvji tad aizgājuši, un nedaudzie atlikušie skatītāji gādā par to, lai uz ielas garāmgājējiem liktos, ka vingrotavā atrodas vismaz tūkstošgalvains skatītāju pulks... Bet, lai paliek skatītāji, mūsu vārdi tik un tā neatradīs pieņēmēju ausīs. Ir kāds cits apstāklis, kas aistā nogativu iespaidu. Tas ir tiesnešu jautājums. Daudzi no nozīmētiem tiesnešiem neierodas, kas ārkārtīgi aizkavē spēļu norisi, un sacensības vienmēr ieilgst. Līdzīgi bija arī vakar. Vai mēs piedzīvosim reiz laikus, kad arī šajā ziņā tādisies patīkamas pārmaiņas? Tāpat basketbola grozīem tīklus varēja pieslīpināt arī agrāk, e tikai vakar no rīta, kad sveiksās L klases spēles bija jau notikušas.

Priekšsacīkstes tuvojas noslēgumam un spēles sasniegušas savu kulminācijas punktu. Vakardienas sacensībās nācās piedzīvot arī pārsteigumus — zaudēja valrākas vadošās vienības, kas punktu stāvokli ieņesa ļo ievērojamas pārmaiņas.

1. klasē vadošā Vairoga vienība piedzīvoja pirmo zaudējumu. Amatiera pieciņeks, kas pēdējās spēlēs, šaubīdamies ar meistarības īpašumu, stipri uzlabojis savu darbību, pievelca Vairogu ar it īsospēlīgu 35—26 (24—12) rezultātu. Amatiera skrēs un dvēsele ir Preiss, kas vada visu vienības sastāvu. Iegovumi ir arī ebi no jaunā klātāmkušie spēlētāji, Samtiņš un Šīlīņš. Tie amatieriešu sniegumā ienesuši daudz poetēra. Vairoga sastāvā īsti bīstami ir tikai divi spēlētāji — Zaicevs un Bērziņš. Spēlē pret Amatieri redzējām, ka, abus labi nosedzot, Vairoga uzbrukuma darbība viegli paralizēt. Savu uzvaru sēriju turpināja LDzB vienība, kas spraigā cīņā pievelca Ausekli 32—29 (14—11). Tā bija sacensība, kur spēkošās divi līdzvērtīgi pretinieki, un netrūka daudz, lai uzvara kauss nosvērtos Ausekļa cīnītāju pusē. Katrā ziņā zaudētājiem pienākas no mazākā uzslava kā uzvarētājiem. Pārējām spēlēm piekrita mazāka nozīme. RV pārspēja Nedzirdīgo Sportu 31—23 (11—10), VEF pievelca Vytis 28—16 (9—3) un RFK uzvarēja Bolderāja 30—21 (20—13). 1. klasē vad LDzB ar 4—0 punktiem, bet cieši seko VEF un Vairogs 5—1 p. atzīmi.

2. klases A grupā Starts vienīgi pēc stīvas cīņas uzvarēja VEF Izlasi 28—21 (13—13). nodrošinot sev uzvaru vienīgi spēles beigu posmā. US pārspēja Vytis ar pārliecinošu 58—31 (26—10) gala iznākumu, bet studentiem tomēr liekas, piešķirs zaudējumu, jo viņu sastāvā Francis darbojās rem sveša vārda. Par šo neiekļūšanu jāuztver būs arī vienības kapteiņim Balodim. 2. klases B grupā jaunas uzvaras atzīmēja vadošās vienības. Daugavieši pārspēja LSB 65—21 (30—8), un Ausekļus — Amatieri 50—17 (28—9). Šim abām vienībām kopā ar LDzB komplektējumu arī lielākās izredzes iekļūt finālā. Cīņas pilnīgi noslēgušās jau 3. klases A grupā, no kuras finālā iekļūst, kā jau tas bija paredzams, Daugavieši un LDzB vienības. Abu spēcīgo konkurentu savstarpējā cīņā vakar triumfēja Daugavieši, pievelcot savu pretinieku ar 46—25 (18—12) rezultātu. US 1. sastāvs atzīmēja pelnītu 45—30 (20—13) uzvaru pār ASK vienību. Sekmīgākais US spēlētājs bija Ozoliņš. VEF pārspēja LSB 49—33 (17—12). Arī VEF vienībai, īkšķi, piešķirs zaudējumu, jo vakar tās sastāvā darbojās 1. klases spēlētājs Illiņ. Priekšsacīkšu noslēgumā punktu stāvokļis izveidojies šāds: Daugavieši 8—0 punkti, LDzB 4—1, VEF 3—2, US1. vienība 2—3, ASK 1—4 un LSB 0—5. 3. klases B grupā notika tikai viena spēle: Daugavieši 2. pievelca Amatieri 60—29 (33—14).

Jaunatnes klases A grupā mīlīgu pārsteigumu sagādāja Ausekļa 2. vienība pievelcot vēl nezaudējušo LDzB 3. sastāvu 25—24 (7—15). Šī ir Ausekļa zēnu pirmā uzvara, un pie tam vēl īsti pelnīta. Ja dzeltenīnieki spēlei piegāja bez vajadzīgās nopietnības, tad Ausekļis cīnījās ar visu sirdi, gūstot skaisto panākumu un pierādot, ka jau nākamajā gadā tā var būt viena no spēcīgākajām jaunatnes klases vienībām. US 2. interesantā spēlē pievelca RFK 22—17 (12—2), uzlabojot savas cerības iekļūt finālā. Starts uzvarēja Bolderāja 44—28 (24—12) un VEF 2. — LDzB 1. vienība 17—4 (12—2). Jaunatnes klases B grupā negāju zaudējumu piedzīvoja Daugavieši pieciņeks, kas ar 21—22 (9—8) rezultātu liecās Amatiera priekšā. VEF un Ausekļa 1. vienība spēkošanās pagarinājumā nosiēdzās ar veiksīgu mazpārliecinošu 21—19 uzvaru, pēc 17—17 (4—8) nobeigtā normālā spēles laika. ASK uzvarēja US1. vienību 25—16 (11—10), bet vēl nezaudējušais LDzB 2. virkuļjums — Vytis 42—33 (24—16.) Jaunatnes klases priekšsacīkstēs atlikušas vēl divas spēļu kārtas, tad arī noskaidrosies tagad tik neskaidrais stāvoklis. —č.—

ŠOREIZ VĒRĪTIS, GRAZDIŅŠ UN LIELAIS

Vakardienas rikšošanas sacensībās hipodromā labākās sekmes guva braucēji K. Vērītis, J. Grazdiņš un R. Lielais, kas katrs izcīnīja 2 uzvaras. Totalizātora izmaksas vakar sevišķi lielas nebija: augstāko summu — RM 324,— maksāja divīņu kasē par Varenā un Maltieša uzvarām.

1. sacensībā uzvarēja Hamlets (braucējs D. Kočkers) distance 1600 m 3:14,2 min. — ātrums 1 km 2:01,3; 2. Londo Dill (A. Dukaļskis) 1600 m 3:22,6 — 2:06,6. 2. sacensībā 1. Luduks (A. Suvorovs) 1820 m 3:29,0 — 1:54,8; 2. Sibilla (Ed. Bērziņš) 1800 m 3:30,4 — 1:56,8. 3. sacensībā uzvarēja Aizruna (K. Vērītis) 1640 m 3:08,4 — 1:54,8; 2. Marka (F. Masļobojevs) 1640 m 3:08,6 — 1:55,0. 4. sacensībā 1. Orators (R. Bekeris) 1800 m 3:09,0 — 1:45,0; 2. Ņipris (J. Kritonovs) 1820 m 3:10,0 — 1:44,3. 5. sacensībā 1. Pakts (F. Masļobojevs) 1820 m 3:08,2 — 1:43,4; 2. Paļa (J. Kritonovs) 1860 m 3:08,9 — 1:41,5. 6. sacensībā 1. Strauja (J. Grazdiņš) 1820 m 2:58,8 — 1:39,2; 2. Skrējēja (A. Švale) 1840 m 2:58,9 — 1:37,2. 7. sacensībā 1. Prezidents (R. Lielais) 2180 m 3:47,4 — 1:44,3. 2. Bērtulis (S. Tiņčmirovs) 2200 m 3:49,7 — 1:44,4. 8. sacensībā 1. Don Karlos (V. Jirgensons) 2200 m 3:45,4 — 1:42,4; 2. Emirs (A. Puriņš) 2200 m 3:45,4 — 1:42,4. 9. sacensībā uzvarēja Lidija (J. Grazdiņš) 1820 m 2:58,8 — 1:38,2; 2. Kornets (V. E. Bērziņš) 1820 m 3:00,0 — 1:38,9. 10. sacensībā 1. Varenais (S. Tiņčmirovs) 1780 m 3:05,6 — 1:44,2; 2. Grāfiene Axworty (F. Masļobojevs) 1800 m 3:07,3 — 1:44,0. 11. sacensībā 1. Maltietis (R. Lielais) 2260 m 3:52,8 — 1:43,0; 2. Laima (S. Tiņčmirovs) 2040 m 3:53,2 — 1:44,1. 12. sacensībā 1. Bērenīte (K. Vērītis) 1800 m 2:56,0 — 1:37,6. 2. Orions (R. Bekeris) 1600 m 2:56,2 — 1:37,6.

6000 SKATītāJU RIKŠOŠANAS SACĪKSTĒS RĒZEKNĒ

Vakar uz Rēzeknes ledus kāļa notika plašas rikšošanas sacīkstes, kurās noraudzījās apm. 6000 skatītāju. Sacensībās piedalījās 151 reķešotāls, no kuriem 84 bija dīvgadnieki. Mūsu zirgkopības centrā Latgalē šādas sacīkstes notiek ik ziemas. Arvien tās pelna lielāko ievērību un pulcē visplašākās apkārtnes zirgaudzētājus. Vakar divgadnieku sacensībās uzvaru guva rēzeknieša Cirina Mīgreis, kas 1200 m garo distanci veica 2:12,5 min.; 2. vietā Fjeodorova Erna 2:18,9. Trīsgadnieki sacentās 1600 m distancē, kur uzvarēja Medvedjeva Rautina 2:57,0 min.; 2. Stepanova Letunīa 2:57,1; 3. Novina Neēliks 3:04,6. Vecāzirgu sacensības notika 1800 m garā distancē. Uzvarēja Nebriņuma piederošais Zultāns II 3:07,5 min.; 2. Meirāna Jaņeps 3:09,2; 3. Bechova Cikļens 3:10,1

LATVIJAS DZELZCEĻNIEKU BIEDRĪBAS

futbolisti vakar notika sestdien, 6. februārī, pl. 19 biedrības mītnē Bismarck'a (Merķeļa) galvā 7 — 5.

Jauns Japānas rekords ātrslidošanā

Visi Japāņu izcilākie ledus sporta reprezentanti un slēpotāji pašreiz pulcējušies vienkopus Japānas nacionālās Meiji ziemas sporta spēlēs, kur līdzīgi grandiozajām Meiji vasaras sacensībām, piedalās tūkstošiem sacensēju. Jau pirmās sacīkšu dienas devušas vairākus augstvērtīgus rezultātus. Jūsmīgākās skatītāju gavīles saņēm's lielākais ātrslidotājs Hiroka, kas 5000 m noslidojis jaunā Japānas rekorda laikā 8:44,0 minūtēs. Par to, cik augsti vērtētams jaunais Hirokas rekordsasniegums, vislabāko liecību nodod tas, ka pat neviens no slavenākiem Eiropas ātrslidotājiem šogad vēl 5000 metrus nav spēlis veikt tik teicamā laikā.

50 GADU VECUMĀ SASNIEDZ JAUNU FRANCIJAS REKORDU

Franču populārā ziemas sporta centrā Samoniksā, kur 1924. gadā risinājās olimpiskās sacensības, aizvakar sākās Francijas meistarsacīkstes ātrslidošanā. 500 m slidojumā teicamāko 49,6 sek. rezultātu sasniedza Thaons, atstājot 2. vietā populāro vecmeistaru Kvajli 50,0 sek. 1500 m distancē 1. vietu ieņēma Laurents 2:41,0 min.; 2. Kvajli. Nepiedzīvotu sensāciju atnesa 3000 m slidojums, kur Leons Kvajli reālizēja jaunu Francijas rekordu 5:33,8 min. Šis Kvajli varējums pelna sevišķu ievērību, jo viņš pats pašreiz ir ne mazāk, ne vairāk kā 50 gadus vecs. Kvajli vārds nav svešs arī latviešu ātrslidošanas sporta draugiem, jo viņš jau tarpat Samoniksā kur tagad sasniedzis savu spēcīgākāmo rekordu, 1934. gadā olimpiskās sacensībās bija mūsu vecmeistara Alb. Rumbas konkurents. Nevar būt šaubu, ka šis zināmā mērā ienomnālais franču ātrslidotājs ir visvecākais rekordists pasaulē.

RITCI — ŠVEICES MEISTARS ĀTRSLIDOŠANĀ

Davosā vakar noslēdzās Šveices meistarsacīkstes ātrslidošanā. Iespaidīgu uzvaru atzīmēja meistara titula aizstāvētājs Arturs Ritci, ieņēmot 1. vietas visās distancēs. 500 m viņš noslidoja 45,9 sek., 1500 m — 2:26,2 min., 5000 m — 9:13,5 min. un 10.000 m — 18:11,4 min. Kopvērtējumā Ritci atzīmēja 205,187 punktu ieguvumu.

ŠVEICES LEDUSHOKEJISTU PANĀKUMI TURPINĀS

Ari šai sezonā lielākā Šveices ledushokejistu izlase turpina savu jau kopš gandrīz gadu desmita uzsākto brīnišķīgo uzvaru sēriju. Valsts sacīkstē Cirichē vakar Šveice atzīmēja jaunu panākumu, pārspējot Ungārijas reprezentāciju 4—2 (3—0, 0—0, 1—2). Šveicieši uzvaru nodrošināja jau 1. trešdaļā, gūstot 3—0 pāravaru. Šveices labākie viri atkal bija populārie uzbrucēji Pics Cattini un Torriani. Sacīkstē Cirichē noraudzījās 8000 skatītāju.

US UN DAUGAVIEŠU UZVARAS SIEVIEŠU BASKETBOLA MEISTARĪBĀ

Vakar Latvijas basketbola meistarsacīkšu turpinājumā sieviešu klasē svariga nozīme piekrita US — Starta pieciņeka sacensībai. Šai cīņai bija jānoskaidro, kurai vienībai piekrītīs 2. vieta meistarībā, jo par ASK meiču uzvaru no brīdī nevar šaubīties. Pretēji galdītājam, Alises Gailītes vadītās US spēlētājas atzīmēja pārliecinošu 25—7 (8—3) uzvaru. Enerģiskās startētes 1. puslaikā studentēm bija nopietnas pretinieces, bet spēles otrā posmā viņa izturības krājums izrādījās par mazu. Ari biežā spēlētāju maiņa, īkšķet, neņēma par labu. US sastāvā pilnīgi atsevišķas klases cīnītāja bija Gailīte, bez kuras studenšu sniegums būtu pabāls, ka krasi varētam redzēt 1. rieņa spēli pret Daugaviešu vienību, kad US piedzīvoja negaidītu, bet sāpīgu zaudējumu. Aizsardzībā, blakus Vitolai, it skaistu darbiņa nodemonstrēja Siliņa, bet Konrāde uzbrukumā ļoproām nespēj vēl īsti iejustīies. Startu saspēles diktētāja bija Krauklē, kas kopā ar teicamāko punktu guvēju Rubuli atzīstama par vienības labāko spēlētāju. Vēl patīka enerģiskā Gintere, kuru gan maz redzējām laukumā. Tā bija liela Starta kļūda, ja Gintere noteikti labāka par pārējām uzbrucēļām. Pelnīto 26—7 uzvaru US vienībai izcīnīja šādi vienībnēļumi: Roga — logava 7 punktus, Galle — 6, Konrāde un Siliņa — 5 un Vītola — 2. Startu reprezentēja: Rubuļo — 4, Krauklē — 2, Kārkliņa —1, Gintere, Rolue, Petroviča un Millere — 0.

Otrā spēlē Daugaviešu sastāvs viegli pārspēja LSB komplektējuma ar 16—2 (5—0) rezultātu. Arī šai spēlē sīvākā cīņa risinājās 1. puslaikā, kurpretim sacensības turpinājumā daugavietes atradās lielākā pārākumā, kā to izteic rezultāts. Gados jaunās spēlētājas atstāj tiešām labu iespaidu. Sevišķi enerģiska un dziva spēlētāja ir jaunā skolotāja Novicka. Ar savu kustīgumu un spēles izpratni patīk augumā mazā Colenkopiņa. Teicama cīnītāja pie groza ir Krēgere, bet arī abas aizsardzes savu darbu veic atzīstami. Par LSB sniegumu grūti runāt — tur nav ne sistēmas, ne arī citi elementi, kas nepieciešami katrai basketbola vienībai. Pagājušā gadā redzētais LSB pieciņeks sniedza noteikti labāku spēles veidu. Daugavietes vakar cīnījās šādā sastāvā: Colenkopiņa — 5 ,Novicka — 4, Bērziņa — 3, Krēgere un Sīle — 2, Lesiņa —0. LSB komplektējumu sastādīja: Briede — 1, Suberte, Lāce, Vaņkina, Asrlauce un Minkeviča.

Punktu stāvoklis pēc vakardienas spēlēm sieviešu meistarībā izveidojies šāds: ASK 4—0 punkti, US un Daugavietes 3—2, Starts 2—3 un LSB 0—5. —č.—

RĪGAS MEISTARSACĪKSTES VOLEJBOLĀ NOSLĒGUSĀS

Vakar Rīgas volejbola meistarībā notika pēdējā spēle. Sieviešu 1. klasē US uzvarēja Startu 15—9, 15—1. Meistarvienība spēlēja savā parastajā sastāvā — Kourāde, Ringenberga, A. Grape, M. Grape un Bilmane — vienīgi aizstājuši Remņēvu atvietoja Šīliņa. Starts sešiem bija Lasmane, Kārkliņa, Petroviča, Millero, Reine un Krauklē. Līdz ar šo spēli Rīgas meistarsacīkstes volejbolā pilnīgi noslēgušās. Sieviešu 1. klasē vietu sadalījums šāds: 1. vietā US ar 4—0 punktiem, 2. Daugavieši 2—2 p. un 3. Starts 0—4 p. Pārskatu par meistarības gaitu un vērtējumu sniegsim nākošajā «Sporta Pasaules» numurā.

„Sporta Pasaules"
lasītāju zināšanai

Laikraksta kantoris vēlreiz atgādina lasītājiem, ka abonentus pieņem vienīgi pasta iestādes. Lūdza mnaudas pārskaitījumus par abonēšanu nepārskaitīt uz laikraksta pasta tekošo rēķinu.

Tāpat darām zināmu, ka kantoris neizsūta laikraksta atsevišķus eksemplārus un laikraksta izgriezumus.

«SPORTA PASAULES» KANTORIS.

„Autoimports"
Rīgā, Ģertrudes ielā 13

Juveliera
Kārļa Jurisona
Zelta un sudrablietu veikals un darbnīca
Rīgā, Kaļķu ielā 9. Tālrunis 29512

Konditoreja
J. Kalniņš
Rīgā, Herm. Göring'a (Valdemāra) ielā 21
Tālrunis 33223
Pieņem pasūtījumus tortēm no pienesta materiāla
Trešdienās konditoreja slēgta.

DRAŠU AUDUMU UN PINUMU FABRIKA AUG. KURAU-RIGA
Drašu audumu, pinumu un caurumotu skārdu rūpniecība
AUG. KURAU,
RĪGA
Tērbatas ielā Nr. 78
Tālrunis 92227

VĪRIEŠIEM TĀDIEM JĀBŪT...

Hans'a Jarke's raidaina.

Personas: Emils — tēvs
Klāra — māte
Fricis — dēls
Kāds skatītājs

Norises laiks: kāda ziemas svētdiena.
Norises vieta: 1. un 3. cēliens — vienā no tai pašā dzīvokļi, 2. cēliens — futbola laukumā.

1. CĒLIENS.

Emils: Jau pusviens. Māt, vai ēdiens jau gatavs?

Klāra: Pirmkārt, kartupeļi vēl nav mīksti, un otrkārt man reiz pietiek ar šo steigšanos katru svētdienu — viss vienīgi tavas stulbās futbola spēles dēļ —

Emils: Māt, to tu nesaproti, tas ir sports.

Klāra: Ko? Tas ir sports? Tādā laikā? Laukā sniegs un cilvēki gandrīz kāji skrāida pa laukumu! Tie dabūs galu. Un kad tu pārnāc mājās, tad lādies par iesnām. Tas viss šo nieku dēļ.

Emils: Zvanīju, tas būs puika!

Klāra (ignī): Es jau eju.

Emils (sauc pakaļ): Un lai ēdiens būtu drīz galdā, puikstēn divos sākšies spēle.

Fricis (ienāk un čukst): Tēvs. Lēmans ieradies atvaļinājumā un noteikti spēlēs, es to dabūju zināt no viņa brāļa Otto.

Emils (ari klusi): Lieliski, zēn, lai tikai Hella 08 puiši tagad panāk priekšā, tie dabūs mazliet ļust!

Fricis: Pret mums tie vispār vēl nekad nav uzvarējuši.

Emils: Kur gan paliek ēdiens.— Puika, klausi savam tēvam: nekad neprecēties!

Klāra (ienākot ar ēdienu): Muļķība, ka katru svētdienu tā jānoplēšās vienīgi tādēļ, ka virs —

Emils (pārtrauc): Nu beidzot!

Klāra (ignī): Tev vajadzēja apprecēt futbola bumbu! Svētdiena taču galvenā kārtā esot domāta ģimenei. Nu, vienu es tev saku — Fricis man nekļūs par nevienu no šiem trakajiem sportistiem, par to rūpēšos es, no viņa iznāks kautkas prātīgs.

Fricis: Māt, vai es drīkstu ziņot uz kino?

Klāra: Bet, protams, Fricit, tur tu sēdēsi sausumā un rodzēsi kautko par savu naudu.

Fricis: Tēt, es pavadīšu tevi uz staciju.

Klāra: Nevajag, dēls, tavs tēvs viens pats arī atradīs ceļu. Tēvs jau par mums negrib nekā zināt. Tēvam ir viņa futbola sports — un kino sākas tikai pustrijos. Bet, vir, ēd taču ar sapratu, tu jau esi kā atgremotājs.

Emils: Garšo lieliski, māt — bet zēnu palaid mazliet svaigā gaisā, kino viņš vēlāk ejot tik un tā tikaj putekļus. Kad tad es visā nedēļā lai redzu mūsu Friciti?

Fricis: Lūdzu, māt!

Klāra (samierinoši): Nu, manis dēļ, bet tā kā tu būtu laicīgi atpakaļ, Emil. Par alus iedzeršanu un tamlīdzīgi novar būt ne runa!

Emils (pārliecinoši): Bet nē taču, nē, tas jau sen beidzies, visskaistāk tomēr ir mājās pie mātes.

2. CĒLIENS.

Fricis: Tēt, vai tu uzvūsui laiku? Vai viņi vēl spēs?

Emils (pavisam piesardzīgi): Šī mūžīgā jautāšana, dēls, protams viņi vēl varēs — šodien ar Lēmani, kur viņi visu laiku ir pārsvarā.

Kāds skatītājs: Tie un uzvarēt? Man jāsmejas. Hella taču ir veselu klasi pārāka. Un kas bija pārsvarā? Zeitzlilie 98? Par to jau tie atrodas 1—2 lopakaļ. Dažās minutēs viņi nepanāks izlidzinājumu, kur zeltzilie pat nav ista vienība, tās tak ir pudeles!

Emils: Lūk — Lēmans let cauri, lieliski, lieliski — tagad viņu nogāž — nedzirdēts, tā bija nekaunība!

Fricis (kliedz): Tēt, tas būs vienpadsmitmetrisieks!

Skatītājs (skaļi): Tas taču bija pilnīgi atļauti...

Emils (uztraukti): Tika! vienpadsmitmetrisieku, loģiski, pilnīgi skaidrs, tagad viņš noliek bumbu uz 11 m atzīmes — tas ir izlidzinājums.

Skatītājs: Tlesnesi pie tēlotāja. Jūs krāpnieks! Vajadzētu doties uz spēles laukumu!

Emils: Aizturiet slāžas, eliet taču jūs uz laukuma un sviniet jūs!

Skatītājs: Vai es runāju ar jums, kungs? Es nopiederu nevienam klubam un esmu pilnīgi bezpartejisks, bet šolt kādu vecu klubu grib izmest cauri, to taču redz katrs bērns — tikai jūs nē.

Emils (ar seju pret spēles laukumu): Lēmans atlūs vienpadsmitnieku pats — tagad — vārti!!! Vārti!!! Bērni, tas tik bija spēriens — te jau lāpīst vārtu drāšim. Ir jau stulbeni, kas netic izlidzinājumam.

Skatītājs: Nemiet to atpakaļ! Stulbenis? Jūs lāksturis, jūs! . .

Emils (nikni): Kas tad runā ar jums, jūs pastaldesa! Kungs, ļaižiet mani vaļā, citādi es aizmirsīšos, bet tēlit!

Skatītājs (uztraukti): Jūsu vārdu, to es nopiešķiršu, ar to es nesamierināšos!

Emils: Laist vaļā, es teicu.

Skatītājs (lekšķīdzas): Au, noiādēts, kas man ar sniega pilku iemetis pa galvu? Ko, vēl viens, tas taču bija —

Emils: Tie puikas tur jau smejas par jums.

Skatītājs (aizlet): Tos es tikšu sagemt ciet, šitos izdzimumus, tie iederās kādā iestādē, tie rezgali.

Emils (sauc pakaļ): Un jūs panoptikumā! Redzi, Fricit, tas bija viens no šiem mīļajiem lamatīkļiem — Fricit, kur tad tu esi — ā, te tu nāc, kur tad tu biji?

Fricis: Tēt, es taču metu sniega pilkas. Kad tas virs tev piekārās, es viņam divreiz uzgāzu.

Emils (smeloties): Tā pareizi, viriem jāturās kopā.

Fricis: Vīriešiem tādiem jābūt, tēt — bet lūk! Karge labajā spārnā izraujas, un Lēmans vidū ir brīvs — —

Emils: Un tagad viņš viens pats ir vārtu priekšā — sit taču, Lēman, tagad — sōdī! Bravo, vārti! Lēmans iesit visus trīs vārtus, bērni, tas nāca tieši laikā. Tagad mēs esam uzvarējuši!

Fricis (klusi): Tēt, tur nāk pirmitējais vīrs: es domāju, labākais mēs iesim.

Emils: Tu domā, man no tā bail? Nē, puika, man nē! Bet, lūk, tiesnesis skatās uz pulksteni, ir jau laiks, laid vaļā. Tagad viņš sviļļi, uzvarēts! Bravo, zeltzilie! 3—2, tik tikko, bet uzvarēts ir uzvarēts — atkal divi punkti valrāk. Bet, nu prom, pie mātes.

3. CĒLIENS

Klāra (norūpējusies): Tā, tēv, atsēsties omulīgi, būsi jau galīgi nosalis — kur gan paliek puika, sen jau tam vajadzētu būt šeit.

Emils: Gan jau viņš atnāks, tagad jau kino nekad nesākas laikā — un tad vēl jaunatnes izrādes!

Klāra: Vai jūs uzvarējāt?

Emils (lepni): 3—2 par labu zeitzlilem — pavisam lieta lietu.

Klāra: Klau, tēv —

Emils: Nu, kas tad ir, māt?

Klāra: Vēlāk mēs lai aizejot pie Kūnem skātu paspēlēt, tad, kad puika gulēs. Es plekšķu, vai tā labi?

Emils (labu vēlēdams): Nu, manis pēc.

Klāra (norūpējusies): Kur gan tas rezgalis paliek, lai taču beidzot varam dzert kafeju.

Emils: Zvana, tas ir viņš.

Klāra (ejot laukā): Es jau skrienu, un tad mēs dzersim kafeju.

Fricis (uzmanīgi ienākot): Tēt, pavisam lieliski!

Emils (ari klusu): Vai tev ir rezultāti? Tas vilkās tik ilgi.

Fricis: Resnajam visu laiku vajadzēja apkalpot, un vilkās tik ilgi, kamēr pēdējais rezultāts bija uz tāfeles uzrakstīts. Un pilns bija lokāls! Mēs visi stāvējām kā uz oglēm, visi gribēja uzzināt rezultātus.

Emils: Tātad āķīk, kā viņi nospēlējuši?

Fricis: Mēs tabulā esam varenā kāpšu — Frišauf zaudēja 0—2 un ari Adlers liecās 1—3.

Emils (satraukti): Puika, puika, tas taču ir brīnišķīgi, tad jau mēs stāvam 2. vietā. Šī ir varena svētdiena. Un kā nospēlējusi Borussia?

Fricis: Pieticies, tēt, ari zaudējusi, un pie tam vēl 1—5!

Emils (rēcoši iesmejas): Es kļūšu traks. Puika, puika, tad jau mums vienāds punktu stāvoklis ar pirmo — un kam ir labākā vārtu attiecībā? Ātri, vēlreiz rezultātus, papīru, zīmuli!

Fricis: Tēt, tu jau esi paņēmis mātes grāmatu no bibliotēkas.

Emils: Kant ari; tātad Frišauf 0—2, Adlers 1—3, Borussia 1—5. Kur ir tabula! Vai tu esi paņēmis «Fussball-Woche» pēdējo numuru?

Klāra (nākot lekšā): Kas tad te tā kliedz — paņemiet taču no manis kafejas kannu, tā, tagad mēs mierīgi padzersim kafeju.

Emils (satraukti): Kas paņēmis «Fussball-Woche»?

Klāra (maigi): Ak, to — sviestmaizes zēnam es tajā ietinu, kur papīra taču ir tik maz.

Emils (nobālot): Tūlīt man tiks atgādāts žurnāls, vai ari es aizmirsīšos.

Fricis: Te taču tas ir, viņš atradās starp laikrakstiem. Māt, kuru tu domā, tas bija vecs numurs.

Klāra: Nu, tad jau mēs varam dzert kafeju, bet virs, kas tad tev?

Emils (pelnī): Lieciet man mieru. Man vispirms lāpīškina tabula, tagad viss atkarājas no caurmēra. 28:12 vārti Borussiai, 32:15 mums . . .

Klāra: Tēv, tu esi kļuvis zvalgžņu izskaldrotājs.

Emils (gavilējot): Vieni vārti vairāk, mēs esam pirmie! Kāds sapnis gūst savu piepildījumu. Siev, tas ir pavisam vareni, jau sevi apkampt.

Klāra: Bet, tēv, mēs taču drīz būsim veci ļaudis — —

Emils: Nu, māt, kad es tevi apskaru, tik ziedoša, un tādā augumā!

Klāra: Bet, tēv, puika — Fricit, kā bija kino? Tu vēlu atnāci atpakaļ. Izrāde taču beidzās pulksteņa četros?

Fricis (stostoties): Pavisam lieliski — un tad — bija pilns —

Emils: Ļauj taču puikam beidzot reiz dzert kafeju — vienmēr šī jautāšana — nāc, Fricit, to tev mazliet pieņa, un te — jā, kur gan palikusi kūka?

Klāra (uzlecot kājās): Tagad es to atstāju virtuvē — vienu acumirkli.

Fricis (klusi): Lieli paldies, tēv, ka tu ņemaisījies, es jau biju pavisam sapinies — kā gan var tik daudz prašņāt. Tas ir lieliski, ka mēs tā turamies kopā.

Emils (labu vēlēdams): Ir jau labi, mana zēn, ir jau labi — un legaumē vienu: vīriešiem tādiem jābūt!

No «Fussball-Woche» tulk. A. V.

Pepper's pārspēj Tandberga „rekordu"

Savā laikā amatieru riņķī nouzvarams bija zviedru tagadējais profesionālais smagsvars Otto Tandbergs. 2 reizes viņš izcīnīja Eiropas meistara titulu, un bija neatvietojams spēks valsts sacīkstēs, kur Tandberga starts reizē Zviedrijas valsts vienībai nozīmēja 2 neapšaubāmus uzvaras punktus. Visās valsts sacīkstēs, kur vien Tandbergs piedalījies, viņš uzvarēja. Pārejot profesionālos, Tandbergs zviedru amatieru boksam atstāja tiešām aprīnojamu pēnākumu sērijū: 17 valsts sacīkstēs viņš bija guvis 17 uzvaras. Šo brīnišķīgo Tandberga sniegumu uzskatīja jau par ista «ringa rekordu», kuram parādzēja garu mūžu. Tandberga «rekords» tomēr tika pārspēts negaidīti ātri. Pirms nedēļas, kad Breslavā risinājās Vācijas—Zviedrijas valsts sacīkste boksā, vācu vienībā 19. reizi startēja Rudolf's Pepper's. Startējot pussmagā svarā, viņš savu pretinieku izturīgo zviedru Arvidu Claesonu pievelca ar lielu punktu pārsvaru. Reizē izcīlais vācu bokseris pārspēja arī Tandberga «rekordu». Pepper'am šī bija 19. uzstāšanās valsts sacīkstē, kas deva viņam arī 19. uzvaru. Tādi tagad Tandberga vietā par Eiropas apbrīnojamāko amatieru boksa reprezentantu kļuvis Pepper's, jaunekļis, kas pretēji visiem boksa mākslas nosacījumiem ikdienišķās galītēs ņēmā brīnīties, bet valsts sacīkšu riņķī nepazīst nevienu neveiksmi, kaut ari viņa pretinieki daudzkārt bijuši respektējami, spožas slavas apmirdzēti vīri.

Piezīmējams, ka bez Pepper's vairāki Vācijas boksa reprezentanti var uzrādīt tiešām brīnišķīgu valsts sacīkšu panākumu bilanci. Tā pašreizējais Eiropas smagā svara meistars Hela's ten Hoff's 19 valsts sacīkstēs guvis 18 uzvaras, zaudējot tikai vienu vienīgu reizi. Divkārtējais Eiropas meistara titula ieguvējs vieglā svarā Herbert's Nürnberg's 22 valsts sacīkstēs, kuras viņš absolvējis kopš kara sākuma, atzīmējis savu pāspēku 19 reizes. Ari Nürnberg's nostājas blakus pašiem visievērojamākiem «ringa rekordistiem», kas Vācijas boksa triumfa dienu virknē pratuši ievīt pašus vērtīgākos ziedus.

Par mūsu un Eiropas labāku nākotni cīņā pret boļševismu austrumu frontē kritis Edgars Magone. Viņu atceramies kā kādreiz ievērojamu latviešu futbolistu. Mūžīga piemiņa aizgājušam varonim! O. Sprūdes uzp.

Mazi stāstījumi piezīmju blokā

ARNOLDA BĒRZIŅA PIEMIŅAS STŪRITIS.

Cik brīnumātri viss dzīvē pārmainās! Pirms pāris gadiem tālākāna vēl bija vieta no mūsu vieglatlētikas panākumiem bagātākām sacensībām, bet tagad mēs atrodamies apmēram tur, kur, bijām gadus 20 atpakaļ. Līk, 1924. gadā latviešu pirmais ievērojamākais desmitcīņas speciālists Gvido Jekats reālizēja jaunu Latvijas rekordu tālēkšanā, sasniedzot 6,56 m tālumu, un mūsu aizvadītās sezonas labākais (Hakeja) rezultāts ari līdzinās tikai 6,55 m mērījumam. Šo ainu tik bēdīgu pārvērta boļševiku varmāku dienas, kas neizmānā svešumā lika aizklīst Arnoldam Bērziņam, latvieša 7 m lēcēja pārsteidzēju jaunākam pārstāvim. Šī lieliskā atlēta piemiņa dzīvo katra latvieša sporta draugu sirdī, bet mūsu sirmajā Rīgā ir vieta, domas par Arnolda Bērziņa gaišo tēlu ieximējās sviniņāk. Pie Gaisa tilta klusajā Indrāņu ielā dzīvo izcīlais US vidusdistančnieks Edgars Laipenieks. Pie viņa boļševiku laikā mītinājies ari Bērziņš, līdz kādu dienu šo klaso jaunekli no latvieša tautas vidus izrāva nežēlīgās čekista rokas. Gan lielu bagātību kārojot, čekisti paņēmuši līdzi daudzās Bērziņa izcinītās medaļas, taču neskarta palikusi viena no viņa mīļākām balvām — personīgā īpašumā iegūtais skaistais sudraba kauss par triskārtējo uzvaru Latvijas desmitcīņas meistarsacīkstēs. Tagad šis vērtīgais kauss novietots vīra Laipenieka balvu skapītī, un blakus tam katrā pusē redzamas Bērziņa fotmetnes, ikdienišķā tērpā un mirklī, kad viņš tālēkšanā bejdz līdojumu ais 7 m robežas. Šī klusā vieta tad ari pilnīgi atgādina mūsu lielisko daudzcīņnieka un tālēcēja Bērziņa piemiņas stūrīti. Otrs vieglatlēts, kas Laipenieka mājīgajā dzīvoklī, blakus Bērziņam, šeit it kā turpina savas uzvaras gaitas, ir somu gargabalnieks Berlīnes olimpiskō spēļu uzvarētājs 5000 m skrējienā Gunars Höckerts. Ne jau būs aizrītējuši 3 gadi kopš šīs pasaules klases sportista atdevis savu dzīvību cīņā par tēvzemi. Laipenieka viņš tik tuvs tādēļ, ka savā laikā pavadot vienu mēnešus tālsatoēczera zemē Höckerts tīlīs milā koleģis un neatsvaramais padomu devējs treniņos. Atstājot šo sviniņuma un mīlera apgarotō vietu liekas, ka viņus abus — Höckertu un Bērziņu mēs būtu sastapuši vel vakar, tik dzīvi viņi stāv mūsu priekšā. Tāpat kā tas trešais, kas savu draugu un sporta kolēģu piemiņu pratis tik jauki atcerēties.

15 GADI VELTĪTI ZEMGALES SPORTAM

Šīnīs dienās paiet 15 gadi kopš Zemgales sporta dzīvē sāka darboties tagadējais Jelgavas Sporta Biedrības un Zemgales apgabala sporta pilnvarotā darbvedis Arnolds Mūrnieks. Sākot jau no 1928. gada grāmatā atcerēties Jelgavā kādu sporta sarīkojumu, kurā jubilārs nepiedalītos kā aktīvs sportists vai ari enerģisks organizātors. Mūrnieka lemjīotākie sporta veidi ir basketbols un vieglatlētika. 100 metru skrējienā ar rezultātu 11,4 sekundēs viņš 1936. gadā ierindojās 10 mūsu ātrāko sprinteru sarakstā. Pēdējos gados Mūrnieks savas zināšanas veltījis organizēšanas darbam Zemgales sporta dzīvē. Viņš okaltas ari mūsu laikraksta līdzstrādnieks. «Sporta Pasaules» un Zemgales sportista vēlējums ir — palikt uzticīgam sportam ari turpmākajā dzīves ritumā!

BEZ LATVIEŠU SOLOTĀJIEM...

Mūsu solotājiem kādreiz pasaules mērogā piederēja svariga loma. Jāņa Daliņa, Paula Bernharda un Ādolfa Liepaskalna vārdi greznoja pat pasaules rekordu sarakstu. Nupat starptautiskā vieglatlētikas savienība atkal publicējusi oficiālo pasaules rekordu virknējumu, taču tagad tur vairs nav atrodams nevienu Latvijas krāsu reprezentanta sasniegums. Vai tiešām viņi mūsu solotāju rekordi jau pārspēti? Šim jautājumam samoklēšanas divēlāda atbilde. Visprimā kārtā: tiešām vēl neseon par ienomenālām uzskatīto mūsu pirkstgals - papēdis mākslas lielmeistara Daliņa varējumi ir uzvarēti. 20 m solojumā Daliņa 1 st. 34 mln. 26,6 sek. rezultātu pasaules rekordu listē atvietojis bezgala daudzkārtā zviedru rekordista Johna Mikaelsona 1:33:20,4 st. sasniegums. Tālāk 30 km distancē Daliņa (2:37:37,0 st.) vietā stājies lielākais Vācijas solotājs Hermanns Schmidt's, kas 1941. gadā 30 km garo ceļa gabaju nosoļoja 2:30:33,6 st. laikā. 2 stundu solojumā Daliņa 24042 m veikumu pārspēlis norvēģis Edgars Bruuns ar 25263 m rezultātu. Šo Daliņa rekordu līktenis tādi kļūst pilnīgi skaidrs. Gluži pretējā ceļā no pasaules rekordu listes šķīrušies mūsu solotāju pārējie sasniegumi. Tas notiecis tādi, ka Starptautiskā vieglatlētikas savienība standartizējot sološanas sacensību programmu, svītrojusi vairākas tiešī tādas distances, kur pasaules rekordi piederēja latvietim izcīlākiem pirkstgals-papēdīs saimes pārstāvjiem. Tādā veidā no oficiālā pasaules rekordu saraksta bez sprieda solojumiem un daudzajiem mums svešajiem jūdžu mērījumiem pazudušas ar tik populāras distances kā 15 km un 25 km sacensības. Šeit tagad vairs nereģistrē pasaules rekordus, bet atzīmē vienīgi labākos sasniegumus. 25 km distancē pasaules labākā sasniegums īpašnieka vēl vienmēr ir mūsu Liepaskalna ar 2:00:26,4 st. rezultātu. Tāpat 16 un 26 jūdzēs (1:56:09,8 st. un 3:32:26,0 st.) joprojām nepārspēti kā pasaules labākie sasniegumi stāv Daliņa varējumi. Un ari zemes lodes ātrākā solotāja gods joprojām pieder latvietim, jo vēl nevienu teicamākā laikā par mūsu Bernhardu nav spēlēs velkt 1 km distanci, kuru 1936. gadā Bernhards absolveja 3:49,6 minūtēs. Šīs Daliņa, Liepaskalna un Bernharda rezultāti tā tad vēl vienmēr dzīvo un izstaro Latvijas solotāju spēja spožo mirdzumu. Vienīgi nopelēdzamais likums burta viņus vairs neatļaujot godāt par pasaules rekordiem, bet vienīgi atzīmēt kā labākos sasniegumus. Paliesībā šis apstākļis nemazina Daliņa, Liepaskalna un Bernharda rezultātu īsto vērtību, taču mūsu solotāļiem katrā ziņā tagad dots savarīgs uzdevums: no jauna ierakstīt savu vārdu pasaules rekordu virknē, atzīmēt savu pārākumu vispār atzītās distancēs. Kādas tad nu šīs distances ir? Vislabāki, šķiet, tās noskaidrosies je lepazīsimies ar pasaules rekordu saraksta, kāds tas izskatās pašreiz: 3 km — Mikaelsons (Zviedrija) 12:19,0 min. (1942. g.); 2 jūdzes (3218 m) — Larners (Anglija) 13:11,4 min. (1904. g.); 5 km — Mikaelsons (Zviedrija) 20:36,8 min. (1942. g.); 10 km — Bruuns (Norvēģija) 43:25,2 min. (1937. g.); 7 jūdzes (11263 m) — Mikaelsons (Zviedrija) 49:21,3 min. (1942. g.); 10 jūdzes (16090 m) — Mikaelsons (Zviedrija) 1:13:03,8 st. 1942. g.); 20 km — Mikaelsons (Zviedrija) 1:32:28,4 st. (1943. g.); 30 km — Schmidt's (Vācija) 2:30:33,6 st.; 20 jūdzes (32182 m) — Blumbs (Anglija) 2:43:38,0 st. (1932. g.); 30 jūdzes (48270 m) — Whitloks (Anglija) 4:29:31,9 st. (1935. g.); 50 km — Sievert's (Vācija) 4:34:53,0 st. (1934. g.); 1 stundā — Mikaelsons (Zviedrija) 13055 m (1942 g.) un 2 stundās — Bruuns (Norvēģija) 25263 m (1939. g.). Izcīlu vietu pārējo rekordistu vidū ieņem populārais zviedru solotājs Mikaelsons, kuram no 13 pasaules rekordiem pieder ne mazāk kā 6.

KAS BŪS LATVIJAS 1943. GADA LEDUSHOKEJA MEISTARS

Ledushokeja meistarības turnīrā gan atlikušas vairs tikai 2 spēļu kārtas, taču stāvoklis punktu tabulā teicas visai sarežģīts un jautājums par Latvijas 1943. gada meistarvienību zīlēt ir pavisam grūts uzdevums. Pagaidām skaidrs vienīgi tas, ka iespējamas trīs varbūtības: meistara godu ieņemot US, ASK vai Daugavieļu hokejisti. Visnotēiktākās izredzes ir, ka atkārtosies jau gadiem ilgi mūsu ledushokeja laukumos skatītā aina, ka meistara titula dēļ sīvu duēli atkal absolvē šeļe konkurenti — ASK un US izlases. Par abu šo vienību milzīgo ieņēmumu mūsu ledushokeja attīstības gaitā, vislabāk raksturo Latvijas līdzšinējo ledushokeja meistaru saraksts, kas sniedz virknējumu:

1932. gadā	Uniona
1933.	Uniona
1934.	ASK
1935.	ASK
1936.	ASK
1937.	US
1938.	ASK
1939.	ASK
1940.	US
1942.	US

Nav piemīnēts šeit 1941. gads, kad boļševiku sporta nejēga vadīts mūsu ledushokeja piedzīvoja savu smagāko krīzes periodu. ASK vienība uzvarējusi Bauskas sastādīto piecnieka ar 26—17 (16—6) rezultātu. Ar citiem vārdiem pirmo reizi pavēstīts, ka ari Bauskā sievietes pievērsušās straujajai grozu bumbas spēlei. Tā ir jauna ziņa, kas apliecina, ka mūsu nelielais sieviešu basketbolistu pulciņš atkal kļuvis kaplāku. Šeit nu jāatceras, ka pirmo reizi sieviešu basketbolu mūsu zemē sāka spēlēt pirms apmēram 16 gadiem. Protams «pirmās bezdelīgas» bija rīdzinieces. LSB un LJ vienības, kuru sastāvs galvenokārt komplektējās no vieglatlētēm. Neizrāda viņu vidū ari vēl vienmēr neaizmirstamās rekordistes Eldrida Kukalne-Karisone un Zinaida Zāgara-Liepiņa. Kā nākošās aiz rīdziniecēm sakoja Liepājas meitenes, un pagājušā sezonā pirmo reizi basketbola laukumā debitēja ari enerģiskās jelgavnieces. Tagad kā Nr. 4 ievirknējušās Bauskas basketbolistes, kuras lai ari saņem teicamākos novērtējumus turpmākās gaitās. Kas nāks aiz Bauskas? Šķiet, ka ari šim jautājumam atbilde nebūs tālā jāgaida, jo pasaule vienu oirs, kas apciemojis Vidzemes sporta pērli Valmieru, zīmu stāstīt, ka ari tur sievietes ailaž redzamas cīnoties pie basketbola groza. Tad kļūst skaidrs, ka sieviešu basketbols Latvijā atrod aizvien vairāk draugu, kas katrā ziņā uzņemams kā vērtīgs ieguvums mūsu sportam.

«LIELĀ SPĒLE» LATVIEŠU VALODĀ

No Berlīnes atgriezies mūsu tēlniecists Alfrēds Ūdris, kas tagad kļuvis sporta un launatnes literāras apgāda īpašnieks. Berlīnē Ūdris panācis vienošanos par Richard'a Kirn'a populārā sporta romānu «Lielā spēle» tulkošanu latviešu valodā. Romānu paņēmis iespiest vācu sporta žurnāls «Deutsche Sport-Illustrierte». Kā jau zināms, Richard'a Kirn'a darbs guva milzīgu ievērību ari filmā. «Lielo spēli» uz ekrāna vēl nesen skatījās ridzinieki, taču ne visiem to bija izdeviba vērot. Ar lielāko interesi tādēļ gaidāms romāna tulkojums latviešu valodā, jo temati par futbolu mums visiem aizāž ir mīli.

Izdevējs un atbildīgais redaktors Nikolajs Segleniecks.

Rigaer Druckerei, Riga, Major-Fletcher-Str. 1.